

Soliloquium animae

<https://hdl.handle.net/1874/304043>

Incipit prologus in soliloquiū aīe.

Consolationis grā aliquas sentēcias deuotas in vnū coacerua-
 ui libellū: quē meo pectōri cari? cōmittē volui? et quasi quoddā
 delcābile prātū varīs arborib? consitū: pulchrūq; venustū flo-
 rib? habere disposui. **U**bi ad legēdū speculādumq; optabiles materias
 tpe necessitudis pro fouēdis aīs tedio vel meroze, obtedis qñq; itroi-
 rē. **U**t at lucide et prōpte iuenirē sub q; arboze reqescerē vel q; ad legē-
 dū flos gratioz esset: singula capituloz loca rubricatis titulis pfulgere
 feci. **V**ario eciā sermonū genē. nunc loquēs, nūc disputās, nūc orās, nūc
 colloquēs, nūc in pzia psona, nunc ī pegrina placido stilo textum pñ-
 tē circūflexi. **R**ogo g: nemo legentiū indignās moueat super scribētis
 manu: qz sibi talitē confabulari placuit. **I**gnoscat q; incōpositioni et fa-
 cilitati dictamīs: pensans qm̄ deo non artificiosa sed simplicia et pura
 magis redolent. **Q**uod si forte vspia sensus aut min? integer ā min? cla-
 rus apparuerit? sup hīs piū correctozē, flagito: denunciās ei si quid in-
 eptū iuenerit ex iaduertēcia poti? q; ex pposito id m̄ puisse. **A**dhuc q;
 a humana iudicia q;uis pbabilia falli pnt: ad te oipotēs dā et pater
 luminū supplex discipul? recurro: et istud soliloqum tibi repnto? vt tu
 digna approbes, viciosa iprobes: mōq; vel alteri fideli seruo redi? seruā-
 da q; displicēt isinues. **P**recoz itēq; p̄ scē largire michi exiguo man-
 cipio tuo tēpus et horā cōmorandi in vberrimis pascuis scripturarū?
 q; mee carissime delicie sunt et erunt: donec dies eternitatis illucescat et
 vmbra mortalitatis inclinetur. **S**ubtrahē p̄inde curas iutiles, amozes
 tpales, passiones noxias: aliasq; causas ab ocio cōcupito me retardan-
 tes. **O**portet eī liberū esse aīm et trāquillū: de intimis et de diuinis me-
 ditari cupientē. **I**deo vt talē consequi merear: benedictione celestis dul-
 cedinis tue me ībuere digneris et infundere? vt tibi ad gloriā: michiq;
 ad qualemcūq; loquar consolationis grāciam.

Explicit prologus.

Incipiunt capitula.

D e desiderio aīe querentis deū.	Ca. i.
De districto dei iudicio.	Ca. ii.
De dolore et fletu peccatorum.	Ca. iii.
De lamentatione temporis et negligencie.	Ca. iiii.
De breuitate et miseria presentis vite.	Ca. v.
De anhelatione eterne vite.	Ca. vi.
De optatione bone mortis.	Ca. vii.
De mortuo mundo. cuius vita est in christo.	Ca. viii.
De elongatione a creaturis.	Ca. ix.
De contemptu omnium consolationum terrenarum.	Ca. x.
De magna dulcedine et consolatione in deo.	Ca. xi.
De unico et summo bono querendo.	Ca. xii.
De unione anime cum deo et de subtractione gratie.	Ca. xiii.
De tristitia anime absente dilecti gratia.	Ca. xiiii.
De scrutinio super dilectio et donis gratie eius.	Ca. xv.
De benigna protectione dilecti et sufferencia anime.	Ca. xvi.
De responsione dilecti que sit ratio recessus sui.	Ca. xvii.
De fiducia diuine miserationis.	Ca. xviii.
De desiderio diuine fruitionis.	Ca. xix.
De gemitu anime ex dilatione glorie.	Ca. xx.
De memoria celestis patrie.	Ca. xxi.
De accessu ad sanctum sanctorum ihesum christum regem angelorum.	Ca. xxii.
De processu ad salutandum virginem gloriosam.	Ca. xxiii.
De consolatione premissime matris virginis marie.	Ca. xxiiii.
De reddendis gratiis pro acceptis beneficiis.	Ca. xxv.

Explaciant capitula.

Incipit soliloquium anime.

De desiderio anime querentis deum. Ca. i.

Ichi aut adherere deo bonum est. **O** breue et dulce verbum
deum amplectens et mundum excludens vniuersum. Quid apostolus dicit
dum? et quid ultra cupiendum? Ratione satis est si fiat quod iam
deum est. Et si dicantur alia et alia multa? nonne ad hoc vnum
reducenda sunt omnia? Dic ergo anima mea cum propheta. in aut adherere deo bo-
num est. **O** deus meus tu vnicum bonum meum: solus bonus et dulcis. de te loqui
dulce est amantibus: de te cogitare suauiter est deuoto: cuius cor non est in mundo
sed tecum absconditum in celo? ut tu sis ei sola vera requies et intima sua-
uitas: nec hic crucietur cotidie ubi temptat falsa cupiditas. **Deus** meus quomodo
est illi in corde? qui tuo feruet amore? Quale gaudium eius? quem nulla de-
lectat creaturarum vanitas? An non vox eius canit in psalmo de quo et ser-
monis suscepi exordium? et est talis? Quid in celo? et a te quod volui
super terram? **O** anima sancta anima deuota et ad deum suspensa? quid hoc audio de
te? Quid est quod loquaris? Parua tibi videntur que in celo sunt et in terra? Par-
ua inquit in sunt omnia. Quid ergo queris? Quae vis sine istis? Et ubi inuenies eum
sine hijs? **Habz** ne nomen aut locum aut habitationem ad querendum? **Ubi** est
locus habitationis glorie eius? de quo cecinisti dicens. domine dilexi decorum domus
tue et locum habitationis glorie tue. **Ronde** michi obsecro. **Na** si poteris mic-
hi iudicare eum ibo tecum et queremus simul. eritque deus tuus deus meus: et bene
nobis cum fuerit inuentus a nobis et detentus. Quid hoc inquit queris a me.
an cur tale aliquid scrutaris apud me? **Putas** quod talia tibi dicam? an dicere
valeam? **Quod** si caritas fauet? nonne rei huius raritas aut etiam secreti profun-
ditas magis silere prohibet? **Quid** me interrogas? **Interroga** eos qui au-
dierunt et viderunt. **Ecce** hijs sciunt: quis est ille quem queris. **Sz** potius eum inter-
roga: qui nouit omnia. **Ipse** enim est de quo fit sermo? qui melius se tibi indicabit: et
ubi non habitat longe clarius demonstrabit. **Is** utique est qui docet hominem sciens
dat quod humilibus gratiam suam. **Accede** ad eum qui reuelat seipsum cum voluerit et
cui placuerit: nec est qui sine eo apertat. **Potes** est solus reuelare tibi gau-
dium amanti se: et ultra quam potes a me discere. **Et** nunc quid sic loqueris
anima sancta et humilis? **Ne** estimates me velle a te inquirere: quod forte sciri non o-
portet an nequam dici. **Maneat** secretum tuum tibi? clausum sit super te ostium
tuum, stet firmum signaculum fidei: non moueatur velum a seuario manduca

panē sc̄m in sacrario: intra tabernaculū dom⁹ tue. ascēde sup̄ius cenacu-
lum īgredere cellariū regis et̄nī: a q̄d p̄stanci⁹ ē et amabili⁹ sonat tha-
lamū sc̄z celestis sponsi tui. **Scio scriptū.** Nō est bonū sumē panē filioꝝ:
et mittē canib⁹ ad māducandū. **Noui hoc et legi.** Tu at̄ vide q̄d sequit̄
et miserē mei sc̄dm eloquiū ei⁹ q̄ dixit. **Catelli edūt de micis cadentib⁹**
de mēsa dñoz suozū. **Noli p̄oim̄ verbū celare q̄d sciscitor:** sc̄z de vbertate
int̄ne suauitatis effunde vel vnā scintillā amoris igniti. **Da guttā puu-**
lā vini p̄cioli: emitte de optio vngēto vel modicū odoris: vt et ipse gul-
tare valeā cui⁹ tibi nota ē ps optima: et amabile tā crebro solamen.
Quid cūctaris? **Satisfac desiderati:** et aperi ostiū aīco iā t̄cio pulsanti.
Dic dilcā de dilcō: me t̄n non neglco. **Si nō vales sicut ē dicē:** dic vt cū
q̄ poteris. **Nā dicē sicuti ē q̄s valebit?** **Et q̄s dicentē capet?** **Ergo si**
non vt in se ē: dic saltē q̄lis sit in te. **Si non quid sibi:** eructa t̄n quid
boni fecerit tibi. **Quis ei⁹ q̄d sit in se iuestigabit?** **Tu non poteris:** eo q̄
cōfessa sis et non negasti dicēs. **Mirabilis scā ē scīa tua ex me:** cōfortā
est et non potero ad eā. **Quo ibo a spū tuo.** **Si ḡo non sufficis penetraē**
sp̄m tuū quē creauit creator et viuificator oīm spiritūū: quō penetra-
bis increatū. **Nonne idē stupēs dixisti?** dñe quis filis tibi? **Dic t̄n obse-**
cro per aliquā similitudinē: cui⁹ essenciā necdū attigisti. **Reḡ ei⁹ ex pte**
negare debes: cui totū reuelandū non estimas. **Fateoz inq̄t:** qz nimitum
curiosus es tu et īportun⁹ m̄. **Perscrutaris oīa mea:** et ad secreta cubi-
lis mei mittis manū tuā. **Misi te ad illum:** et iterum venis ad me? **Me-**
queris an ipsum? **Sed queso te cui⁹ es spūs?** **Quiesce obsecro:** et noli m̄
molestus esse: quia sup̄a me est quē queris. **Et dixi.** **Nunquid qui deū**
querit tā facile conquiescet? **Noli p̄trahē sermonē:** q̄ potes cito adhibē
consolationē. **Quousqz aīam meā suspendis?** quid dicis et non dicis. **Vi-**
uit aīa mea qz non dimittā te: nisi benedixeris m̄. **Eteī p̄ benedictioē**
mea erit: si oñderis eū michi. **Nā ḡo si vidisti illū dicito michi palā:** et e-
go eū tollā. **Rursus illa.** **Video te in desiderio ēē:** et ī amore creatoris la-
borare. **Rem difficilē a me postulas:** et nescio an fieri possit q̄d optas.
Scit bñ quē q̄ris: qz nō ē meū h̄ dicere tibi. **Videē tale esse scrutiniū**
tuū: quale et sponse in canticis. **Indica michi inq̄t quē diligit aīa mea**

Vis g^o a me discere quis sit iste? a quid boni mecum egerit ipse? **U**trūq;
at secretū meū m. **S**z nō es content⁹? nec illi⁹ magnitudine deterreris q̄
celos excedit: nec mea puitate auerteris q̄ nulli⁹ momēti sum in cōspcū
ei⁹. **C**ur iposuisti m̄ on⁹ istud? **H**oc eī dicere labor ē aī me: donec itre
in scūariū dei et intelligā. **C**ur vis scire q̄ loqui non licet? **E**t dixi. **N**ū
quid non libet? **E**t pmaxime. **P**lacet eī ea sepe magis scire: que diffici
li⁹ pandunt. **M**ichi tñ queso ne ita difficilis sis: et vt oīno taceas. **R**e
timeas: q̄ hec iimicis mox pdam. **S**eruabo verbū tuum amicis: et val
de aīcis. **S**ecure dicas m̄ in secreto silenci⁹ tui. **E**cce duo hic soli sum⁹
Rec ego leuitate nec tu arrogācia delectabimur? **S**z in eo q̄ cōsidere nos
sibi fecit: de quo et loquimur. **S**i at supuenerit ipse dem⁹ locum: et sit i
medio nrm. **E**t si dignet loqui libent⁹ audiam⁹: nos q̄ interim sileam⁹
Tu autē non teneberis illa hora rñdere votis meis. **I**llo enim loquente
silere debz oīs caro. **A**t illa. **B**onū pactū est. **S**it ille tm̄ nobiscū: et fe
ramur ad secretū nrm. **S**it ipse dux verbi: et ducat quo nos ire delect
Dilectus iste de quo diligentissimē sciscitaris talis ac tātus est: vt sermone
nō possit explicari cū sit ineffabilis. **T**ā alt⁹ et supexaltat⁹ ē oībus cre
aturis: vt sit sp̄ incōprehensibilis. **D**irt⁹ eius et magnificencia eius in
terminabilis. **Q**uitqd̄ de eo dicit⁹ aut scribit⁹ indignū ei totum creditur
quia oībus superferet. **C**eli dixerūt. **P**ertāsiuit nos et ascendit: inualu
itq; supra nos. **T**erra rñdit. **S**i celi celoz non capiunt: nolite me inter
rogare. **S**telle cecinerūt: tenebre sum⁹ et non lux si illuxerit. **M**are cō
tremuit: et ait. **N**on est in me: et abyssus ignorauit. **A**udis quid illi di
cunt? **A**udiui et conturbat⁹ sum: a voce eoz contremuerūt labia mea.
Quid g^o fiet? si it̄rogauerim⁹ eū? **I**nterrogem⁹. **D**ñe si tu es ipse de q̄
cecinerē viri? et cui oīa deseruiūt p̄ tpa? **U**tq; ego sum q̄ sum: et p̄ter
me non est alter. **E**go prim⁹ et nouissim⁹: oīa creās et gubernās. **D**i
uo ego dicit dñs: q̄a regnabo ieternū et vltra. **Q**uid dicis nūc vermī
cule? circūfusus tāto lumīe? **E**cce dilect⁹ tuus loquit⁹ tecum: quem puta
bas esse mecum. **M**ecū erat: qñ illi dicebā. **M**ichi autem adherere deo
bonū est. **T**ecū erit si dixeris et tu. **R**enuit consolari anima mea. et diē
hoīs non cōcupiui. **S**ed in te dñe sp̄abo: tu es eī rex meus et de⁹ meus

Non eris filis vagis amatoribus: sed vnice vnici: vnice reqzrens q nullu
de exēnis admittit sodalē. **S**ermo ergo tu solū cū solo: ecia si abierit
sede vidua: paciēter ferēs oīa. **N**ā hic ē modus eius ire et redire et pba
re sibi dilcām: atqz in amoze facere pfectā. **N**on te conturbet recessus:
si optas ei accessum. **E**xpecta reexpecta: modicū ibit et p modicū re/
dibit. **H**oc tñ totū amoz facit: q nunc fert ad summa: nuncqz dimittit
ad pma. **A**moz ei gōsissimus. cunctis flosculis suauioz. silijs cādīdīoz.
et micātibz gēmis pulchrioz. **E**iūs siqdem amozi nil in creaturis est
pferendum: et ideo p ei amoze totum ē despiciendū. **E**go tāta amoze
eius intrinsecū in tm̄ cepi ardere cordetē: vt oībus licēciat creaturis
eius solimodo pcarer castimos āplexus: et iconsuētā multis edidi vo/
cē: tāqz carbones ignitos de fornace ardenti pferens. **Q**uid michi est i
celo: et a te quid volui sup terrā: **D**e corō mei: et ps mea dōs ieternum
Intellige nunc de dilcō tuo q̄lis et quātus sit qui oīa ecia encia incō/
p̄hensibilitē trāscendit. **E**t licet sit ineffabilis et oīno iexcogitabilis. quia
intermiabilis: est tñ multū amabilis attrectabilis. socialis exorabilis:
ita vt cum capi neqat: miro tamē mō amari possit. **E**teī amādo capit
amādo stringit: sed desiderādo querit orādo pulsat: expectādo p̄rome/
retur. **S**i necdum tibi satisfeci: satisfaciāt ille quē quesisti: et doceat te
super oēs docentes se iuenire.

De districto dei iudicio. Ca. scdm.

Letetur cor meum vt timeat nomē tuum **D**eus me multū ama
bilis es: sed et terribilis multū. **Q**ui amat gaudet: timeat vero
qui nō amat. **Q**ui nec timet nec amat: stolidus ē et isanus. **E**st enī hoz
rēdum icidēre in manū tuas. **E**t quis pze timoze irā tuam dinumerare
potest: **A**ut quis stabit ad videndū te in iudicio vēturo: **Q**uia sicut ru
gitus leonis sic rugitus tu: et sicut ignis vibrans gladius tuus. **A** cla
moze vocis tue cōmouebunt oēs inhabitantes orbem: et concucient
oīa fundamēta terre cum veneris. **Q**uis ergo nō timebit: **A**ut quō po
terit quis effugere manus tuas: **S**i absconderit se homo subter petram
firmissimā: tonabis super eā et scindetur fortitudo ei. **E**t si latuerit i
speluncis aut in montibus inde eruet: et sustinebit iratum: quem non

studuit habere placatū. Certe non est loc⁹: vbi homo a facie tua absco-
dat. Oīa eī nuda sunt tibi et apta? penetrās q̄ oīa interiora homīs:
et subtilissimos cogitationū mot⁹ p̄spicis. Nullū ergo secretum clausum
oculis tuis. **O** q̄ terribilis eris peccatoribus et induratis mentib⁹? q̄
modo gloziātur cum malefecerint et exultant in rebus pessimis: et di-
cunt. non videt dñs nec intelligit deus. **T**amq̄ non sis venturus sic i-
flantur verbis inanibus: et auertunt oculos suos ne videant in finem.
Tu autem venies hora qua non estimant: capienturq̄ peccatorum su-
orum laqueis. **E**t sicut fures et latrones comprehensi cōfunduntur: sic
confundent̄ in tpe suo. **D**eridebis eos qui nūc derident tuos? et reddes
eis maliciā suam: qui odio habuerunt iusticiam tuam. **M**odo surdes-
cunt ad vocem tuam: sed veniet tempus quādo clamabunt et nemo ex-
audiet. **D**ertunt nunc verbū tuum in fabulam: sed conuertent̄ tūc ipsi
in flammā. **E**grediet̄ enī tunc sermo tu⁹ horribili flatu: percietq̄ im-
pios et icruēlos sine mīa. **Q**uid tunc dicet supbus inflatus sciencia? *invidios*
et tumens potencia? **Q**uid r̄ndebit cum tuba nouissima insonuerit? q̄n-
tu dñe deus noster cū angelis et archangelis in maiestate apparueris?
Tunc certe obmutescēt oēs iniqui verbi tui illusoꝛes: et cōturbabunt̄
vndiq̄ q̄ non timuerūt deuotos tuos iſectari. **T**unc confundent̄ cōfusi-
one maxia: qui relicta conscīa et honestate vite vanitatibus se subdi-
dere et illecebris. **T**unc soluent penas: qui carni laxarūt habenas. **T**ūc
dabūt mugitum ad celum: q̄ nunc tympanū tenent et chorū. **T**unc
totū vertetur in luctum: quitq̄d p̄ imoderatū gaudium est contractum.
Tunc ligabuntur in fasciculos ad cōburendum qui socij fuerunt ad ie-
briādum. **E**t quos amor ligauit in culpa: vltrix flamma simul rotabit
in pena. **O** stulti et miseri. **O** vesani et ceci amatoꝛes seculi? quid agi-
tis et pretenditis? **Q**uomō effugietis iram dñi? **C**ur ad eternos crucia-
tus festinatis? pro modica voluptate quam amatis? **C**ur iebennā non
horretis? qui parua penitentiā sic timetis? **E**t qui mortem carnis fu-
gitis? quare eternā aīe mortem non precauetis? **N**isi ergo cōuersi fueri-
tis et penitenciam egeritis: hec horrenda mala igneaq̄ tormenta deo
vindicante non euadētis. **T**remens factus sum ego dum extremā penso

For
loc

diem et horā: qm̄ tunc d̄s non flectet precib⁹: sed erit iust⁹ iudex oib⁹.
Dē d̄s scē fortis sancte et misericors saluator amare morti ne tradas
me: sed da locū penitencie: vt digne queā pccā mea deflere: prius q̄ de-
fungar hac luce.

De dolore et fletu peccatorum. Ca. iij.

Dolor meus in conspcū meo sp̄. **D**eus meus vitā meā maculaui
peccis multis: sed vide lacrimas meas: quas fundo in conspcū
tuo pro eis. Scio eī q̄ non habitat in me bonū: et q̄ diu mortale gero
corpus: non sum liber a peccis. Facio igit̄ malum et pecco cotidie: et q̄
gravius est multa patior abire sine gemitu et digna contritione. Nam
exteriorib⁹ rebus et vanis curiositatibus sepius intentus et iplexus:
non possum tā celeriter reuerti ad salutare fletus. Ideo tā fortit̄ mul-
tiplicant̄ in me peccatorum tenebre. fontes obstruētes gr̄e: et venas diuī-
ne consolationis non admittētes. An istud parū est malum? Grande ē
hoc malum d̄s meus: et fit tāto grandius: quāto citius trāsit a corde
nec vllō me pungit dolore. Dñe nūquid non respicies? Qm̄ diu illudā-
te et fallem me? Usquequo taces dñe? Ubi est virga? vbi stimul⁹ et ba-
culus? Quare subtrahis iudiciū et infernum ab oculis meis? Si staret
hec ante me. putas negligēter agerem? Si taces emendationis gracia:
pacienciā exhibes. Sed si neglexero: nonne acriter post corripies? Si
non hic: certe in futuro corripies. Nil quippe trāsibit iultum: nec par-
uū nec grande peccm̄. Sed multo melius hic vbi fructuosus fletus: la-
bor breuis satisfactio acceptior: et recōsiliatio ē facilioz. Ne peccas igit̄
virge sed acri collirio vnge oculos meos: nec in posterū reserues
mala mea: ne forte tradar tortorib⁹ ad soluendū nouissimū quadzantem
Melius est nunc pax et salubrit̄ pungi: q̄ postea tā acerbā luere tor-
mēta purgatorij. Lugendū ḡ michi: et dolor ingēs p̄ peccis ē habendus
Multā eī habeo q̄ defleam: sed vnde rideam nō habeo causam. Tenebre
cordis et lubrica consciā. casus in vicia et occasus gr̄e. flere et gemere
m̄ suadent: ymmo ex angustia me sepe cōpellunt. Cogitās quoq̄ diuer-
sas tēptationes et maloz incursum: ad quid risus? Parce michi dñe pcc-
m̄. Si eī fleuero tāq̄ dolore intrinsecus: nō est mirum: quia tēpus fletu

5
di est. **Felix** hora: quā nascitur in pro peccis dolor. **Beata** lacrima quā fluit
ex contritionis vehemētia: circūspēda oī cordis macula. **Et** quis suffi-
cit abissum hāc plene discutere? et latētes sordes sine palpatione argu-
ere? **Deus** meus lumē verū tu potes oēs cordis mei tenebras illustrare:
et omnes maculas eius in spū ardozis et iudicij concremare. **Tuum** est
dare cor nouum. creare cor mundum. et preparare ibi secretum habita-
culū: vt fiat locus requietiois tue et tabernaculū noīs tui: qui es ama-
tor mundicie: et hospes bone conscie. **Sed** quia neglectā domū nō liben-
ter visitas. p̄mmo bestialib⁹ motibus illudendā sepe relinquis: ideo sol-
licit⁹ sum ne id michi contingat: sed ad reparādas ruinas meas miseri-
coris et clemēs succurrē. **De** illi: cui irat⁹ abscesseris. **Dax** ei ad quē des-
cēderis: et apud quē p̄manseris. **Ego** miser positus in medio laqueozū
et grauat⁹ compedib⁹ peccozum: quale michi ē consiliū et quō salutis re-
mediū? nisi vt ad te leuē cōtritos oculos meos: si forte audiat clamor
excelsis. **Neqz** ei salubrius remediū iniquinata conscia iueniet vel ha-
bebit: q̄ amarissime se in orōne maclare. **Et** iportuna tēptatio quomō
melius curabit ne p̄ualeat? nisi vt cōtinua oratio ad te fundat. et mul-
tū se homo huilet. **Sz** hec bona quis michi tribuet? orare et flere sicut
expedit? **Dñ** michi huilitas et tāta lacrimaz copia? **Utiqz** apud te dñe
apud quē misericordia et copiosa redemptio. **O** dñe deus dator oīs grē
concede mihi digne flere ecia quantūcumqz mīma: et quā latēt et quā pa-
tent oīa simul sine excusatione castigare. **Hec** inter me et te masticata
grām michi restituāt amissam: et ad melioza prepararent ac viciniōza
saluti.

De lamētatione t̄pis et negligentie **Ca.** iij.

Imperfēm meū viderūt oculi tui. **Alch** dñe de⁹ quid v̄m̄qz fiet
de me cun deficiā cotidie? **Quando** emēdabo perfecte vitā meā?
Quā meli⁹ fiet? quādo conualescā et quādo oīa vincā? **Deiectus** sum in
limo pfundi. **Putas** adhuc spes esse poterit resurgendi emendandi p̄-
ficiendi et perueniendi? **Non** est michi spes de me: et vtinam firmior sit
in te. **Desperatio** michi ingeritur valida: quia ifirmitas mea grādēscit
ex lōga vexatione: nec video finē doloris et iniquitatis. **Et** si dixerō nūc

incipiã ecce tēpus est. conabor sicut potuero: statim adest peccm̄ pze fo-
rib⁹: et erigē aduersus me inimicus: et tenet me cōsuetudo mali tena-
citer et inuite. **V**ide dñe dēfectionem et conculcationē meā: et oēm quā
patioꝝ calamitatē. **E**xaltetur dextera tua ⁊ et libera me ab hñs qui me
concluserunt: quia cecidit timor eozum super me. **D**erise consiliū a me:
et fortitudo mea defecit. **B**rachiū meum cōfractū ē: et gladius me⁹ sal-
uare me non poterit. **N**on video ad quem diuertam: et qui me recipiat
et curet non cōparet. **T**u solus michi ad refugiū remālisti: sed qz offen-
di hoc est qđ me deterret. **P**eccauī: ignosce michi. **D**enitet me totum
et multū valde. **R**edde tu michi qđ tibi rem̄ vidē: et ꝓpicius esto. **I**us-
te me deseruisti: iuste me aduersario tradidisti. **M**emento queso figmē-
ti tui et repara qđ cecidit: nam per se stare non potuit. **A**tende gemi-
tum meum: et necessitatē meā. **L**abor meus et dolor cordis mei: non sit
in obliuione coram te. **C**aptiuitatem et incarcerationem meam. oppres-
sionem et exactionē meam respice misericors pater: et erue vindictū de do-
mo carceris ac misere seruitutis. **S**i vixerit homo multis ānis: qđ ex
h̄ emendabit⁹: **E**t quis nouit: si melioꝝ aut peioꝝ fiet⁹: **I**ncert⁹ ē hoīs ꝓ-
gressus et exitus: et dubiosa perseverancia: ꝓpter varios casus maloꝝū
et tēptationū pericula. **M**ulti prima cōuersione boni et huīles: postea
puersi et rebelles. prius timorati et deuoti cōpuncti et taciti: ꝓꝓ vero
liberi et dissoluti: loq̄ces et icustoditi. **E**t q̄ prius cogitationēs restrige-
bant: postea de verbis et fc̄is vix curā gerunt: sicqz paulatī vadunt in
deterius. oē malū non ꝓcautum in ꝓncipio. **Q**uis ergo nō debeat time-
re et circūspectus esse: cū bonis et modestis interdū soleāt multa ifauf-
ta accidere: **Q**uis eciā scit si elcūs fuerit: et oīa sustinere possit: **O**poz-
tet vt oēs ꝓbentur: et quis cert⁹ est qđ non comburat⁹ qm̄ ignis tēpta-
tio ē. **T**imendū ergo oībus et eque de melioꝝi sperādum: sed non temere
ꝓresumendū: nec sub vana spe torpendū. **A**urum probatū saluabitur et
stipula cōburet⁹: tu aut homo vide cui⁹ substancie sis. **C**elestis cōflatoꝝ
conflabit et filios leui emūdabit: oēs videlicet seruiētes sibi. **N**on sp̄ au-
rum qui hoīb⁹ fulget vt aurū: nec semp stipula ā reprobū argentū q̄
vim patitur et sustinet flagella: quia deus intentiones aspicit et corda

operās etiā ibi plerūq; mirabilia vbi a multis putātur p̄dita. **D**ñe s̄s
quid michi gaudij esse potest in mundo? cum p̄tractare cepero incertitu
dinē et infirmitatē oīs rei sub celo? **D**e te tñ cert⁹ sum qm̄ bon⁹: qm̄
in seculū mīa tua sup oēs timētes te. **N**ā bonitas tua et pietas: infini
to maior est q̄ oīs mea iniq̄tas. **E**t hoc meū erit solatiū: quādiū emen
dandi concesseris spaciū.

De breuitate et miseria p̄ntis vite. **Ca. v.**

Paucitatē dīez meozū muncia michi. **Q**uādiū in hoc mundo sū
mundus nō sum. **E**t quādiū hic maneo: paup̄ peregrin⁹ sum et
hospes super super terrā. **N**ichil ituli in hunc mundū et nichil inde au
ferre possum? qz nud⁹ huc veni: et nudus ab hinc egrediar. **Q**uasi um
bra q̄ p̄terit et quasi pluma que vento tollit: et tāq; hospes vnus
noctis mox trāsibo. **O**mnis vita p̄ns: vna breuissima nox est. **D**ies mei
pauci sunt et malī? et post modicū finient: et erunt quasi non fuissent.
Mortuo homine? quid nisi vilitas in hoīe? **Q**uis curabit de fetido ca
daue? **A**ut quis q̄ret de absente mortuo? qui nec viues cōputabat p̄ ali
quo? **M**emozia hoīs breuis sup terrā: et apud notos et ignotos. **S**ed ī
memozia eterna erit iustus: qz deo qui non morit̄ eternaliter erit con
iund⁹. **F**elix igit̄ qui non ponit spem suā in hoīe: nec nimiū letatur in
aliqua re mundi vel specte? sed in celo habz cor fixum: quia hic totum
caducū et vanum. **N**umera oēs ab origine mundi vsq; nunc. dic queso
vbi sunt? **E**t quos adhuc viuere vides vel audis? q̄ diu putas durabūt?
Runcia ergo de oībus: qz vanitas oīs homo viuens. **O** vitam paupe
rem et miserabilem. vitam fragilem et lamentabilem: quam boni paciū
tur magis qm̄ diligunt. malī autem et si multum eam diligunt: tamen
diu ī ea subsistere non possunt. **O** qm̄ finieris et quādo cessabis vniuer
sa vanitas mūdi. **S**ed veniet tēpus qm̄ liberabunt̄ a seruitute corrupti
onis omnes electi: quia iam sepe lamentantur quia longe sunt a regno
xp̄i. **O**tinam arescat ī corde meo totus hic mundus: et fiat michi tātū
suavis dñs deus sponsus immortalis. **V**ere fallax et amarissimum pocu
lum: est huius vite decurrens gaudium. **B**ibant qui volunt: quia soluti
onem. duram omnes postea luent. **E**t q̄nto quis eo fuerit plus inebri

atus: tanto acrius sentiet eius cruciat⁹: quia oīa iocunda in hoc mun-
do celerius vento trāsibunt: et suis dilectozibus dolores et ardores relin-
quent. **Fuge ergo a me fallax mundi gloria: et omnis fatua carnalis q̄z**
leticia. Multos trahis et decipis: sed ī fine eos relinquis et submergis.
Heu credentibus tibi: ve submersis ibi. Veni et accede sancta abiectio
et omniū pomparum seculi plena despectio: et noli a me recedere pere-
grinationis mee salubris recordatio. Quid sum nisi cinis et terra: et q̄z
sum tendo nisi ad terram? O q̄ miser factus sum q̄ iuste tristari possum
cum reuoluo peregrinationem meam: qui eciam ignoro qualiter ad-
huc finia eam. Si bene vixero et sic perseuerauero: non est timendum
de mala morte. Sed de bona vita et irreprehensibili consciencia: quis
poterit gloriari? Qui se talem nouit ī dño gloriatur: et mei peccatoris
miseretur. Viuere michi non libet: quia miseria vndiq̄z vrget. Mori
consciencia mala timet: quia quid deo respondeat vnum pro mille non
habet. Non est simile huic trepidationi verbū p̄phete dicētis. Paratū
cor meū deus: paratū cor meum. Dñe deus salutis mee da finē bonum
vite mee: et noli prolongare dies luctus mei. Lugens veni in hunc car-
cerem: et sine timore hinc non exibo. Longa michi videtur hec vita: s̄z
hoc miseria frequens facit et tristitia. Reuera autem non longa: sed ve-
locius cursore decurrūt tempora. Ei vero q̄ in tristitia et dolore versa-
tur oē tempus longum est: et diem quasi annū computat. Ite tediosa
est michi hec vita: et tanto graui⁹ me affligit: quanto verius singulas
eius miseras intueor. Sed et si aliquē incurrunt cōsolatioēs et leticie
circūspicere me oportet an ex deo sint vel non. Si ex deo libenter eas
accepto: sed q̄ diu durabunt ignoro. Tamen quantumcūq̄z exigue sint
michi placent et sapiūt. Si vtinā deus meus largiter influāt: et horas
apud me non breues faciant. Que aut ex deo nō sunt viles sunt et cito
peribunt: q̄uis in facie iocūde videant^r et dulces. Sic sic trāsit vita il-
ta: bonis et malis semp admixta. Quidiu ergo hic sum: paup et pegri-
nus sum. Non possum dicere satis est m⁹: quia facietas nulli⁹ boni ē in
p̄nti: sed bonū meū q̄ exspecto tu es in quē credo. Cum ergo apparue-
rit gloria tua et me impleuerit: tunc confitebor tibi quia oīno iā michi

sufficit. Interī tñ quia verbū hoc absconditū est a me: multiplex luctus
circūdat aīam meā. Propterea memoz verbi sancti tui hoc sepe dico.
Tristis est aīa mea vsq; ad mortē. Bonū michi si hec hora transisset:
nec vllus luctus ā doloꝝ occuparet. S; pietas tua dñe: oro me cōseruet

De anhelatione eterne vite. Ca. vi.

Educ de carcere aīam meā. **D**oloris vis filere me non patitur.
Quid eī h̄ diuci⁹ moꝝ? Rescio eī quid hic valeo. Tarde nimis
p̄ficio: et vtinā nō magis deficerē. Qm̄ bene m̄ faceres dñe q̄ cito me
ab hīc tolleres: ne deteri⁹ mecū fieret. Vita mea in dolore suspirat: et
in ope se nō emēdat. Si exspectas nō ex hoc emendoꝝ: sed eciā tua lon
ganimitate abutoꝝ. Et si corrigis vix patioꝝ: quia siccam stipulā per
sequis. Cur ergo nō tollis seruū tuū? De quid eciā terrā occupat? Qua
re cū bonis habitat: et vitā et moꝝes non emēdat? Cur locum alicuius
melius conuersantis q̄ diu superest et tā negligentem et tepidē se agit ī
digne et dāpnose occupat? Et hoc triste nimis cogitās: in auribus dei
mei loquor. Sed bone dñe noli in ira tua clamare contra me. Succidi
te arboꝝem: et mittite in ignem. Ego infirmitatem meam accuso corā
te: et tu ignoscas confitenti michi. Meū est accusare: tuum est indul
gere. Meum est flere et dolere grauitē: tuum est flentē consolari mise
ricordiē. Aut igit̄ dñe d̄s presta michi maioꝝē grām in hac vita: ā tol
le me cito de hoc mundo ne peioꝝ fiat scissura. Nam diu viuere et vitā
non emendare: penam est accumulare. Nec michi potest placere talis
vita q̄ p̄fectum nescit: et defectum non plangit. Qui enim sancte et
iuste viuit dolet in quibuscūq; deficit: et vt magis in virtute et gracia
crescat: in desiderio semper habeat. Sed quid hic faciet q̄ se cotidie sen
tit deficere: et grauitē contra sp̄m carnem surgere? Qui eciā nonnū
q̄ tedio victus et negligēcia t̄pis tepesct⁹ iam cessat repugnare: aut
p̄iectis armis sp̄ualibus sequit̄ impetum carnis: et quocūq; eum pro
pria trahit voluntas. Talis heu domine deus appropinquat vsq; ad
portas mortis: et viuens in carne mortem incurrit anime. O quantum
vnicuiq; timendum est de seductione et supplantatione inimici. Remo

secur⁹ nemo mund⁹: sed est fragilitas oībus. **Tu** autē dñe qui oīa potes
et omnia cognoscis: resuscita contractum corde. et munda imundum ab
omni sorde: et da spm nouum in visceribus eius: vt discedat omnis te
por et languor. et reuertatur spiritalis feruor: et vsq; in finē stet in-
mobilis tuus amor. **Solūmodo** eget adiutorio tuo: qm̄ prepediē ponde
re suo. **Nec** valet per se abicere sarcinam peccatorum: donec tu de celo
prestes gratiam valentem soluere dura vincula passionum. **Quam** peto
donari michi: quia sine grā non potest esse bona vita: nec sine ea p̄cipi
tur eterna vita. **Qd̄** autem nunc viuo in corpe non ē consolatio m̄: q̄a
melior est michi mors q̄ vita. **Quare?** Quia p̄pter hanc vitam elongor
ab eterna vita: que venire non potest nisi presentem mors perimat: et
mors ipsa simul destruat. **Ideo** desiderium meum sursum respicit: et cor
querens eternam requiem alte suspirat et clamat. **Sufficit** michi domi
ne tolle animā meam quam redemisti sanguine tuo. **Aperi** portam reg
ni tui: et introduce pauperem peregrinum de exilio ad te reuertentem
Audi me domine: et solue me a corporis vinculo. **Quid** hic ultra faci
am? **Nec** michi nec alijs sum utilis. **Ad** quid ergo viuo? **Michi** quidem
onerofus: ceteris tediosus. **Quid** fiet de me? **Nescio** dñe. **Si** tu melius
aliquid de me prouidisti quare tardantur desideria mea: consencio ordi
nationi tue qm̄ bona est. **Sed** ī me tantū malum inuenio: quare michi
viuere in mundo onus est et tedium. **Nam** pecco cotidie: et peccm̄ sup
peccatū adicio: et sicut dignū est non peniteo. **Si** igitur solutus essem
ab hoc corpore peccī et tibi sociatus in regno: nec ego amplius pecca
rem: nec tu in aliquo offendereris. sed semp te laudare. **Sed** adhuc sul
tines me: et omnē ostendis pacienciam. **Cognosco** culpam meam: quia
ob peccā mea non licet regnum ingredi: nam nichil imundum in illud
introibit. **Sed** qm̄ ero sine peccato. qm̄ ad plenū mundabor: vt non ti
meam prohiberi sed magis gaudeam intromitti. **Si** non feruencius p̄
fecero nec sollicitior fuero q̄ hatterus fui: timeo q̄ spes mea parua sa
tis erit. **Sed** tu dñe qui neminē vis perire sed oēs saluos fieri: presta
michi maiorem grām ad emendationem vite: et ad speranda bona celest
tia. da spm̄ pinguedinis interne. **Nunc** hic sit cor meum sc̄dm̄ carnem

letum: sed timēdo exspectet letū. Nulla creatura me teneat ā cura: s; tua optata p̄sencia me trahat et consolet. **Et** tū q̄ te exspectat dñe? sed br̄i or̄ qui iā emigravit ab hoc seculo neq̄: non enī vltra aliquid molestie sentiet vel timebit.

De optatione bone mortis. Ca. vii.

Spes mea a iuuetute mea dñe. In hac spe ad te cōfugio dū nouissima hora et tēpus mee resolutionis venerit. **O** si bene patus essem: vt mori sub spe gr̄e possem. **O** si felici trāsitū diē extremū clausissem et corporeā sarcinā deposuissem: q̄nta tunc picula et timoris euasissem. **Felix** quē elegisti et assumpsisti: q̄ iā deposito corpore trāsit ab h̄ mundo ad patrē: de exilio ad regnū. de carcē ad palacium. de tenebris ad lucē. de morte ad vitā: de piculis ad securitatē. de labore ad requiē: et de cūctis miseris ad perpetuā btitudinē. **Felix** aīa que iam potitur p̄mio suo: gaudens in te dño deo suo. **Sed** heu michi quia incolat̄ me? plongatus est vsq; adhuc. **Qm̄** graciose et misericordit̄ michi faceres si ciclus me euocares et ad te puenire sineres: vt vbi tu es illic et ego essem. **Uch** si maturi? me ex hoc mundo tulisses. quādo necdū inq̄namēta ei? cognoscebā? quādo peccare etiā i paruis metuebā: quāta michi bona in hoc prestitisses. **Nūc** aut̄ diucius viuēdo vagatus sum longi? a te: et offendi in valde multis. **De** michi quid feci. **Secutus** sum passiones carnis: vanitates attraxi: virtutes deserui: innocenciā non custodiui: mala malis addidi: et p̄chdolor exptus sum qd̄ legi. **De** impio in malum. **Dix** sero redi? tarde incepti? in reditu non festinaui. in p̄fectu non ferbui. in feruore non creui: et quod deteri? est a pristino etiā calore refrigui. **Hinc** et mori sepe timui: qz vrgente consciēcia non vixi vt debui. **Sed** p̄pter picula temptationū ne fieret nouissim? error peior̄ p̄ioze mortē frequēter optaui. **Et** dixi. **O** si in grā mortu? iā essem? ne tātis afficerer malis super terrā. **O** si deus me tēpestiue auferre dignaret̄ et oīm laborum meorum finem iponeret: qm̄ bene tūc michi contigisset. **Verū** in voluntate tua dñe oīa sunt posita: si decreueris facere qd̄ postulo: erit continuo. **Sin** aut̄: fiat voluntas tua. **Ego** possum tibi insinuare desiderii meū et calamitatē meā quā patior non quasi nes-

cienti: sed vt tali alloquio aliquod refrigeriū aīe mee faciam. **S**cio quia
necdū bene paratus sum: consciencia enim adhuc multū metuit. **E**t qđ
mirū si ego peccator timeo qñ et multi sancti patres timuerūt: cū alit̄
sint iudicia tua aliter iudicia nostra. **S**ed quō me p̄parabo? **B**onum
vtiqz esset vt melius me p̄pararem in illum diem: quē ignoro si hodie
an cras futurus sit. **I**nnouabo firmi⁹ p̄positum. p̄teritas negligēcias
deplorabo: totum me tibi imolabo: et tue miē me in perpetuū cōmen-
dabo. **D**ñe deus meus in miā tua stant omnia opera mea: et nulla sunt
p̄ria merita: nisi assit tua pietas et miseratio immensa. **E**t hec est spes
mea et tota fiducia. **S**ed qualiter est cum bona et immaculata con-
sciencia? **Q**uid dicit casta et deuota anima? **V**eni ait dñe ihesu veni et
noli tardare. relaxa facinora mea. solue vincula: edue vindum de do-
mo carceris de lacu miserie et de luto fecis. **E**xpectans expectaui te: in-
tende michi et exaudi me. **N**oli me apud seculum diucius relinquere.
Satis sit qđ hucusqz certauī: qđ t̄to tempore exulaui: qđ te frui nō me-
rui: nec facie ad faciē cōtemplari potui. **N**unc optato cōcede p̄frui gau-
dio: qđ nullo finit̄ termino. nec vllō obnubilatur tedio. **O**ñde michi fa-
ciem tuā quam angeli sp̄ vident: sonet vox tua in auribus meis: quam
illi sine intermissione audiunt. **V**eni dñe ihesu et tolle me de terra alie-
na: reuoca abiectum ad patriā: et in pristinū gradum lapsum restitue.
Veni redemptor bone: fac me participē eterne tue glorie. **T**ēpus est vt
reuertar ad te: tēpus est vt cōmendes terre corp⁹ meū. de qua scriptū
est. **N**on est magna cura vbi ponat̄ vel qualiter tractet̄: dūmodo sp̄s
saluus fiat: et ad te pueniat. **H**abeat bene sp̄s meus quem tibi commē-
do: caro aut̄ mea requiescat in spe: in nouissimo die resuscitanda. **N**am
vbiqz recōdita fuerit: tibi remota vel ignota esse nō poterit. **R**ecipe
me ab hoībus: et scōrum tuorū me coniunge societatib⁹. **T**edet me vite
tēporalis: sola dies me delcāt eterne claritatis. **N**ō m̄ obsistat in exitu
de eipto serpens antiqu⁹: non latret contra me in porta inimicus: nō te-
tra ei⁹ ymago p̄terreat. non mortis horroz cōturbet: sed scī angelitūi
fideliter assistant. fortiter iuuent: virilit̄ p̄tegeant: blande leniterqz sus-
cipiāt: et ad celestem paradysum cum exultatione perducant. **A**ssistat et

gloriosa dei genitrix virgo maria: et tota celestis frequentia. Et tu ihu bone dulcis optie: redde mihi leticia vultus tui: et noli me reprobare a dilectis sanctis tuis: sed retracta o fili dei quia precioso sanguine tuo ab inimico me redemisti. **S**uscipe me in gloria in misericordia et in bonitate tua: quia desiderio desideravi apud te facere pascha. **O** felix dies optati premii mei: ex qua benedicta hora exitus beati: quam diu desideravi et semper pro oculis servavi. **Q**uid michi iam nocuerunt tribulationes et pressures in hoc mundo: quod obfuit contemptus et labor et humiliatio pro nomine tuo. **T**u michi vivere fuisti: nunc autem mori lucrum erit: et esse tecum in regno multo melius manebit. **S**it tibi laus et gloria. qui es vita viventium. spes morientium: salus et requies omnium ad te perventurum.

De mortuo mundo cuius vita est in christo. Ca. viii

Averte oculos meos ne videant vanitatem. **O** ihu vita vera. vita mori nescia: tribue michi ex amore concitari: ex amore vulnerari. ex amore mori: ne caro mea possit denari. **N**ondum perfecte mortuus sum mundo: sed vivit adhuc in me vetus homo. suscitans in me varias rixas et desideria multorum malorum: faciens noctes amaras et dies tediosos. **Q**uando fiet: ut cum fiducia dicam: Ego autem estimabam me tamquam mortuum super terram. **Q**ui enim mortuus est non curat laudes hominum nec vituperia exprobandium: quia mortuus est. **Q**ui carne mortuus est non loquitur non odorat. non gustat. nec exercet quicquam operis. sed nec vanitatem huius mundi audit: non etiam videt curiosa et pulchra: et quecumque allicere possunt ad amandum aliquid vile super terram penitus non attendit. **S**ed qui mortuus est mundo non est in mundo. sed in deo cui vivit: sicut et dilectus discipulus paulus dicit. **M**ortui estis: et vita vestra abscondita est cum christo in deo. **I**ste sic loquitur sic cogitat sic videt ea que foris sunt quasi non sint. quia quod videtur temporale est et vanum: quod non videtur eternum est et verum. **I**llic igitur spectat illic flagrat: hoc enim in corde est. ad hoc laborat ad hoc pervenire desiderat. hoc vult hoc amat hoc querit hoc sapit. quod intus est et latet magnum videlicet bonum summum eternum bonum: de quo cogitare nunquam illi satis est: quia nimis carum est et dulce et delectabile et plus quam ineffabile. **Q**ui talis est mul-

tū elongat⁹ est a p̄sentibus et totis affectibus inhyat eternis: habens
sub se appetitū sensualitatis. **N**ā sensualitas q̄rit exteriora. cupit delcā-
bilia: conspiciat p̄ncipia. negligit futura. fugit vbiq̄q; potest amara et as-
pera: q̄ tamē sp̄itū sepe sunt salubria. **U**nde non sunt spiritum in silencio
et quiete agere: sed diuersa ei adducit fantasmata q̄ vix sunt dicēda: p̄
nichilo t̄m in veritate curāda. **Q**ui autē habet grām sp̄ualis fortitudinis
potest citius subiugare insolentes motus carnis: p̄fallens in verbo di-
uine virtutis. **D**ñs michi adiutor: nō timebo qd faciet m̄ caro. **Q**uāuis
igit̄ isti sensualitas bellū incitat et vox carnis submurmurat: non tamē
facile consentit ei: qz maior ē vis amoris dei que interi⁹ confortat. **I**ste
q̄q; tā dulci⁹ tā forti⁹ et ardentē ad dē trahit rapiat̄ et tenetur: vt
non videat ā vix sentiat q̄ iuxta se sunt et strepunt in mundo: qz non
est ibi s; alibi: non infra sed supra cum deo et in deo: qui ip̄m introitus
mouet erigit et quasi in curru igneo trāuehit: vt fruat̄ aliq̄n eo in fe-
lici et diu concupito cor̄s sui desiderio scō. **N**on iuenitur foris: qz trā-
tulit illū amatori suo. **I**bi solus audit verba ei⁹ verba dilecti: et gaudio
gaudet p̄pter vocem sponsi in nullo sibi suspecti. **R**ec statim effundit in
solem phialam suā ad hauriendā vanitatē: sed iuentum thesaurum ab-
scudit et claudit sub signaculo: ne pes superbie itret et virtus oīs de-
pereat. **S**ic nāq; dicit ei. **D**one me sicut signaculum super cor tuum: et
que ibi sequuntur. **U**tile est signare cor et custodire illud ne forte dilec-
tus declinet et fugiat: qui cor purū et humilem specialiter querit et vi-
sitat. **C**onfert ista secum et miratur t̄m bonum: quod oēm sensum supat
et donum. **M**iratur iterū et interrogat diligenter quid nā est hoc. **E**t
letat̄ vehementer: quia māna de celo descendit. **Q**ui autē ministrat pa-
nem de celo verum: dat etiam gustanti intellectum bonū: vt sciat quia
oē datum optimum et oē donum perfectum de sursum ē descēdens a pa-
tre luminū. **H**oc iā inquit a deo verbū est. **N**ichil sine eo: oīa michi ex
ip̄so sunt. **R**ursus miratur et conquerit̄ quare tātum bonū tam modice
curat cū quo tamen non modice ei bene est. quare quoq; non sepius ad
audiendū et videndū illud cor suum inclinat quo dulcius ac felicius ad-
fruendū nil esse potest. **E**t modo vtinam de cetero id fiat. **H**oc enī sum /

me me delcāt et āplius delectabit si tamē operā ad vacandum dēderim.
Deniat dilectus meus in cor meum: vt comedam de fructu pomoz suozū.
Decinet ad me: et ostendat seipsum michi et ego illi. **I**psē bonū meum
 et gaudiū meum. **T**unc incipit anhelare et desiderare ac vehemēter a-
 mare hoc bonū in quo est oē bonū: hoc gaudium in quo est oē gaudi-
 um: hoc vñ in quo oīa. pūm et magnū. summū et ymū: non tñ aliquid
 ipsozū cōditozū: sed sine fōma conceptū humanozū. principium
 et finis omniū bonoz ab eo formatoꝝ. **U**nde qñq; vult ex toto illo
 bono repleri et gaudio suauissimo pfundi: et quodāmodo cupit ab ip-
 so ad fundum absorberi et consumi. vt satissiat insatiabili eius amoz:
 ita vt nichil suisipsum sit: sed eius totus cuius est ignis et est amoris:
 cui est hoc mirabile opus. vt sic in eū auidius rapiat: et vnus cū eo
 spūs efficiatur. **N**ec ppter hoc se extollit aut aliqd esse putat: aut cete-
 ros despicit vel minores iudicat: quia non est hoc suum sed dei munus
 gratuitū: vt merito non debeat inde extolli: cum se senserit taliter ab
 eo consolari. **N**on eī querit laudes neq; fauozes curat externos: sed di-
 lectū querit. eius laudem et fauozem solumodo sitit: in quo omnia habz
 et plus q̄ hec oīa inuenit: quia amozem eius. dulcedinem eius et gau-
 diosam fruitionem eius oībus pferit trāsitorijs: et super oīa honozem
 eius cōcupiscit et diligit. **I**deoq; de nullo bono se efferre nec vane glo-
 riari potest. **I**psē gloria eius: laus et exultatio eius. **I**psē vez et sincerū
 gaudiū summū et vnicū bonum: totum desiderij et complementū eius.
Magis autē vult et alios secum ita letari: et tali frui bono sine fine:
 nunc et in celo. **H**oc enī desiderat et orat: vt oībus hoībus se notū fa-
 ciat et oēs ad se conuertat et trahat: vt ipse solus laudetur et glori-
 ficetur: quia dilectus eius caritas est et amoris puteus qui non p̄t exhauriri
Multus enī oēs amat: q̄ ab oībus possit amari. **P**lacet tñ ei si quis eū ex
 fundo amare appetat licet ad fundū puenire nō valeat: quia ipse oēs
 in amoze deuorat vincit et superat.

De elongatione a creaturis. Ca. ix.
Ecce elongaui fugiens: et māsi in solitudine. **N**ō q̄ salubre qm̄
 iocundū q̄ suaue est sedere in solitudine et tacere et loq; cū deo:

ac frui solo summo bono in quo sunt omnia bona. **Utinam** sic eam concupiscas illi
simplicissimo et unico bono: ut nullis mouerer affectionibus et distractionibus
rerum transeuntium: nulli creature nullique rei visibili oculos videndo
et aduertendo curiose preberem. **Infelix** ego homo: quis me liberabit de
corpore mortis huius? **Heu** quod sepe morietur anima mea propter creaturas quas a
mat: sepe creatoris sui propter eas obliuiscitur et seducit. **In**stabilis mens
mea nunc istud vult nunc illud: nunc hic est nunc ibi. pacem querens in cre
aturis et non inueniens: quia omnia creatura et si delectationem aliquam ha
bet ad usum: non tamen prestat sacionem ad fruendum. **In**scrutabile cor ho
minis: et quis cognoscet illud? **Deus** tu scis cogitationes hominum: quam vane
sunt. **O** deus eterne summe et immense creator omnium et rector: ego sum cre
atura tua quam fecisti in virtute tua. **Ad** amandum te factus sum, et modo
volo amare te: et non possum quantum volo. **Ligatus** sum vano amore et
viscoso affectu rerum labentium: a quibus dum me excutere conor: vix aut
nullatenus sine graui dolore possum. **O** si in tu dulcescas et sapias: quod ci
to fugient et peribunt. **Inter**dum tamen video mentis intuitu inuisibilia tua
per ea que facta sunt, et te summum bonum verum et sempiternum deum: et delect
tat me hinc imozari: sed statim nescio quo flatu actus ab hoc studio re
uocor: et in amore et pondere visibilium misere languens teneor. **Ecce** enim
firmum michi propono in corde meo tamquam signum federis inter te et me faci
endo: quod nullam creaturam videre et amare volo propter amorem tuum no
bilem et preciosum: sed omnia contempnere et me et omnia mea pariter relin
quere. **Post** hec autem ascendunt cogitationes huius mundi carnis peccatri
cis cognate et vicine tam suauiter ad cor meum: quasi in ipsis esset aliqua feli
citas, et quasi amissurus essem quid magni boni si eas contempnerem: le
tam faciem pretendentes, finem triste abscondentes: quod in principium sit ex
hibentes, quid mali autem sequatur tacentes: quasi vbique et in omnibus que
rendus sis creaturis: et nichil abiendum vel contempnendum quod a te deo
meo constat firmum: sicque abducunt me sepe a proposito meo: et tandem omnino
seducunt. **O** quod vane quod deceptorie et prope nichil etiam stantes et florentes
probantur: quod post subitaneas suas delectationes diffugientes me inter spi
nas et tribulos male conscientie relinquunt. **De** michi domine et ve iterum in.

qz vanitati cici9 credidi et assensi: te aut qui veritas es ta facile reli-
qui. **O** quantu in hoc deliqui: q non oibus postpositis tibi soli adhesi.
Nam ad amandu te et fruendu factus sum: sed creaturas inordinate se-
quendo te amisi. et in eis nulla cordis mei pausatione iueni. **C**onuerte
me dne ad te et noli me in frenis relinqre: q celestia te sequentib9 dig-
natus es promittere.

De cōtemptu oīm consolationū terrenaz. **Ca. x.**

Renuit cōsolari aīa mea. **N**oli euagari aīa mea post vanitates
et isanias fallas: sed conuertē ad dominū deū tuum: quia ipse
fons extat totius consolationis. **Q**uicquid in hoibus quesieris a i crea-
turis perdis et pditū scencies: quia potest aliquid solaciū in eis appare-
re: nichil aut permanere. **C**ur frustra deciperis? **S**tultum est mendica-
re a paupere: cum diues voluerit sufficiēter dare. **O**is creatura paup
est ad consolandū: ds at diues in grā qui dat oibus affluenter et non
iproperat: si tñ quesieris diligenter patienterqz exspectaueris. **R**euertē
aīa mea reuertere colūba ad noe in archam: ad xpm in cordis secre-
tum: quia diu foris manere non est securū. **R**ēnue consolari exterius: si
vis recreari iteri9. **N**oli cū coruo extra archā manere: sed cadauer ci-
to fuge: esuriēs redi: pascet te xps pane celi. **S**i necessitas vrget vel i
firmitas aliqn ad extra te tenz morā caue: redi mox itra ne diluuiο ver-
boz pereas: a laqo tēptantis iimici capiaris. **M**ulte sunt insidie liben-
ter extra vagātis aīe: et magne tutele cito reuertētis columbe: que cum
non iuenisset vbi requiesceret pes eius: reuersa est ad noe in archam.
Et tu ergo vade ad cellā tuā et habita ibi: sitqz tibi graue esse alibi.

Beata aīa cui9 consciēcia an deum munda est. nec vlla tenetur re va-
na: neqz amore alicuius inqñata. neqz odio tabefacta. **B**eata que nullā
consolationē ab aliqua creatura querit: sed oēm spem suam in deo poit
Beata que respuit oēm forinsecam et temporalē requiem. et quecumqz
ad carnis pertinent cōmodū: atqz libēt pro xpo amplectiē laborē et de-
fectum. **B**eata que seipsam deo committit: vt secum faciat sicut illi placu-
erit. **B**eata que nūqz gloriā suam querit: nunqz voluntatem suam
fieri desiderat: sed dei gloriā et voluntatem in oibus reb9 itendit a-

mat et preponit. **B**ea que se aliena facit ab oibus temporalibus rebus: et
pura se seruat apud deum in cunctis actibus suis. **O** quecumque talis es a/
nima gaude et letare non modice: quia uales iam uersari in intimis et
celestibus: et deum laudare diebus et noctibus. **B**eata et benedicta a deo
cuius desideria sursum sunt. cuius manus et brachia expansa sunt: sicut
due ale cherubin. cuius oculi mundi ad contemplandum deum: cuius ois vi/
gor et labor interior vadit et ascendit et non reuertit: donec inueniat
quem solum pre oibus amat. **E**t cum inuenerit: tunc oibus oblitis sequitur
eum quocumque dilectus uoluerit et duxerit. **U**t aut locutus fuerit: gaudebit
ad uocem eius dicentis. **E**go dilectus tuus: unicus et electus. **E**go merces
tua magna nimis. **E**sto humilis ad prospera: et fortis inter aduersa. **E**c/
ce qui diligunt me: quomodo consolatur per me. **Q**uoniam dulciter putas tracta/
buntur cum deposita omni molestia corporis et anime: ad eternam requiem sus/
cipiuntur. **I**tem **O**si tali fruerer dulcedine quemadmodum anima sancta deo dilec/
ta et deuota: quoniam sopitis sensibus sursum in spiritu fertur et super semetipsam
in amplexus dilecti eleuat: et deo per intime dilectionis uinculum copu/
latur. **O** deus meus cor meum thesaurus uerus: non ignoras qui habes dolores
mei intus absconditi unicum foret refrigerium. **S**ed huius uindictionis tu lar/
gitor es et infusor. **T**u doces tu hortaris: tu foues tu consolaris: tu pue/
bis et sustentas. tu ducis et reducis: et facis cum anima quam elegisti sicut uis
et totum bonum est quicquid agis et uis. **E**go uero quoniam uas aridum et boni spiritus
tui infusione indignus: peto sanctam ipsius emanationem in amplari: quatenus et
iterne dilectionis tue dulcedinem gustare et sacras illius delicias ualeam
presentire: quas animam tibi studiose uacantem non diffido frequenter mere/
ri. **O**dozauit a longe aromata celestia: cum de anima sancta meditatus sum
quidam interiora mentis studia. **S**ed tu domine scis quoniam tenuis et quoniam rara est in
eternorum cogitatio: quoniam frequenter arentia uerba. quoniam rubus intellectus.
et impacata consciencia: quoniam confusa interiora mea inilluminata et inuota:
nec alicui nisi mea solummodo culpa. **I**nterdu tamen uiam querens ad inte/
riora assumptis mecum cogitationibus in secreto. de bonis electe anime se/
riose tracto: quante sint leticie celestes ac delicie spirituales in eius corde
que pax que tranquillitas que spes et exultatio in deo salutari suo: cuius

eloquiū dulce et facies decoza. **E**t licet breuis sit moza: est tamē gracio-
sa hora. **H**ec aut me cogitante et te illuīnante, tenebras meas inuenio
super me iustas querelas: et sentio per occultas gracie rimulas: quia ta-
lis et talis est anima tibi intime vnita: et sic et sic tu ei locutus es. **I**-
lla tacet ab oībus sensibilibus, videtur quasi derelicta ab oībus creatu-
ris: et tu eā consolaris modis ineffabilibus. **D**ixi ergo rursus in corde
meo hec. **D**e aīe peccatrici, consciencie graui, cōuersioni tepide: non
habēti lumē grē: neq; solatiū spūale: querenti lacrimas nec inuenienti
aliquas. **P**ax huic que xp̄m sincere diligit, et oculos cordis sui ab eo
nūq; defleat: sed que placita sunt ei semper inquirat: quia in pace et e-
quitate ambulabit: et in gaudio eius non miscebitur alienus. **V**idebit
quia bonum est ocium eius: et gustabit quia suauis est dominus deus
suis ī quo confidit. **E**longabit se a tumultibus exterius: et expectabit
cum prouentu magno aduentum eius in intimis. **E**cce sic operatur ḡs
in vasis suis electis. **S**i quis venit ad eum non reuertetur vacuus: qz
libenter dat aquam sitienti: et panem esurienti. **D**eus meus cum intro-
ieris in domum amantis te aīe: nonne pasces eam lacte tuo, et dedu-
ces aliqñ eciā extra se pre habundanti tua dulcedine ad capiendū se
sine aliqua corporali ymagine. **V**eterna veritas: quantum valet et ar-
git caritas. **T**unc loqueris illi verbum tuum secretissime: et ostendis
ei oīa nouissima et antiqua in caritate et fruitione felicissima: vbi fi-
niuntur oīa verba humana. **E**x tunc facis maxime tibi confidentē de
eterna requie, de sanctorū consocietate: quia prerogando pignus spiri-
tualis gracie violentiozem vtiq; reddis ad speranda que non videt: et
ad spanda pñcia q̄ sensu tenet. **R**ecordare mei paupis mēdici p̄ bone
per viscera mīe tue: et mitte panē de celo verū: verbū bonū cōsolatioē
et grā plenū.

De magna cōsolatione in deo et dulcedie. **Ca.** xi.

Omnia ossa mea dicent: dñe quis similis tibi? **U**nus est: et si
milis illi non est. **D**eus meus est: et oē comparatū ei nichil est.
Dilectus intimus et amicus fidelissimus: qui amantem se nūq; deserit:
sed cum amante se libenter sociat. **E**t si aliquādo se abscondit a angus-

tiari pmittit: non hoc agit vt reprobet: sed vt probet purget et erudi
at. **N**on g: oino tunc deserit sed eciã sapienciã instruit: vt appareat qua
lis qsq: ex se sit quousq: puenerit. **D**ulchez es dilcẽ mi et amabilis val
de: non carni sz mēti: nō oculo à sensui alicui: sed anime credenti mūdū
cor habēti. et ad iuisibilia ac spūalia se trāfferenti. **Q**ui g: tibi p deuoti
onis affectum vniri desiderat: necē est vt oēm carnalem affectum in se
mortificet: et puritatē consciēcie maxime custodiat. **D**isplicet eī tibi: si
q̄s gradit̄ ad fragiles creaturas pro mēdicando solatio. **P**ropterea i
trozsus me vocas vt amē te et tubes vt expectē te: qm̄ tūc iueniā te q̄
cienscūq: me postpono: et sicut tu vis ita et volo. **E**t h̄ erit totū bonū
vt gratis te colā gratis seruiā. nullā timens amissionē nec aliquā faci
ens cū amoze auariciā qui pure amantem opprobas aīam. **O** illam v
nam: in vita et in morte tibi soli vnitā. **E**go at̄ longe a te pietus se
pe eo p aliam viā amādo res perituras: non sicut oportet nec ad quē
finē decet. **S**ed ne cū hīs pereā reuertar cici? considerādo in hīs lau
des tuas: et ad te meas dirigendo affectiones. **T**u dñe deus meus qui
oīa fecisti ex nichilo: da ex oibus psallere noi scō tuo. **T**ua est enim po
tencia tua sapiēcia tua bonitas ac pietas: eterna quoq: gloria et ma
iestas. **R**egnū tuum regnū oīm seculoz: et dñatio tua in omni genera
tione et generatioē. **T**u oīa dispoīs: que sursum sunt et q̄ ī terris. **O**īa
cognoscis oīa in manu tua habes: nichil tibi resistit nichil te contur
bat: sed cum trāquilitate omnia iudicas: et rebelles eciã tibi subicis
et seruire facis. **S**cis oīa que geruntur in vniuerso: et anteq̄ fiant fi
ne cōclusisti certo. **T**u es d̄ celi et terre: visibiliū et inuisibiliū creator
et gubernator: oīm q: tpm dispositoz. **C**onserua queso per orbem famu
los tuos longe lateq: dispersos: tuo tamen seruiicio specialiter deputa
tos. **F**ac eos laudes tuas enarrare: et voce consona vbiq: gloriam tuam
predicare. **E**xcita cor eoz valent̄ in amoze tuo: et dona eis oīa opera
sua scō fine cōsummare. **O** q̄ pius q̄ dulcis es diligentibus te: q̄ bene
places gustantib? te. **Q**ui experti sunt suauitatē tuā: norunt inde me
lius cogitare et loqui. **V**incit eī tua dulcedo oēm dulcedinē: et dulco
rat omnē amaritudinē: dñe deus meus ad te viri sancti locuti sunt: et

pphete non tacuerunt. Quotquot fuerunt scilicet ab initio mundi in te crediderunt
tibi seruerunt in hostijs et muneribus te coluerunt: nomen sanctum tuum lauda-
uerunt et benedixerunt: quia te creatorum suum et omnium rerum conditorem cog-
nouerunt: et in te super omnia sperauerunt. Cognouerunt te in visionibus suis
tu siquidem reuelasti eis nomen tuum: alium preter te nescierunt. Custodierunt
legem mandatorum tuorum: quam eis dedisti. Non sunt secuti deorum falso-
rum signumeta stultissima: et adorauerunt te uiuentem in secula seculorum. qui
creasti omnia: leuauerunt uocem suam in confessione laudis tue: quia tu de ex-
cellis clamorem magnum auribus eorum infudisti dicens. Ego sum ego sum
ante me non est formatus deus: et post me non erit. Feci que futura sunt: et
preterita non perierunt a memoria mea. Hec audientes et intelligentes
eleuarunt etiam in longinquo fidei oculos: credentes quia saluos eos fa-
ciet dominus: et qui uenturus est ueniet et non mentietur. Hec presciantes
consolati sunt non inuane: et uehementer ammirantes prescientiam future ma-
iestatis pre stupore defecerunt. Respirantes paulisper: et pre gaudio as-
picientes dei potentiam uenientem dixerunt. Ipse est ipse est: dominus deus noster
et alius non est. Ipse cepit et saluabit nos: Non potest negare seipsum
quam uerus est. Sicut audiuiimus ita et uidimus: sicut credimus ita et loqui-
mur: et testamur ueritati. Semel locutus est deus: dixit et facta sunt.
Dixit consilium meum stabit: uerum filium hominum peribit. De qui cogitatis
inutile: et post uerba dei ridetis. De qui fingitis de corde uerum sapientiam: et
in potentia uestra erigimini. Audite uerbum domini qui queritis dominum: scitote
quia iudicium eius cum habitatoribus terre. Non est bonum si auersi fueri-
tis: state et considerate uias eius. Reuertimini et uenite: libenter suscipiet
uos: quia misericors et clemens est dominus. Nec sicut homo iram seruat: sed
omnia peccata donat: insuper et gratiam priorum cum posteriore restituet. Tan-
tum toto corde conuertimini: et date uos illi ad seruendum mente fidei. hec
uox sanctorum in auribus meis. Quasi melos in conuiuio et quasi thus re-
dolens in thuribulo: sic est uerbum dei in corde puro. Sancti autem tui
domine tuo repleti spiritu memoriā habundantie tue eructauerunt: et eloquia
sua nobis eructanda reliquerunt. Meus autem sermo sepius clauditur in-
ter angustias: ascendendi iter non habet. Et si ignis de sursum uenerit:

ignitū eloquiū erit. **E**t si in-canduerit: mox **S**umet me. **N**on subsistā
 a facie eius: quia sicut a v̄eto palea sic tollet de corde mesticia: et sicut
 rubigo ab igne **S**ument peccata mea. **I**gnis diuinus oīa **I**burēs: mū-
 dabit areā cordis. **D**escende et accende: modicū tange me et euolabo.
Preterita non erūt: et futura non **I**putabūtur: quia oīa mala obliuioī
 tradētur. **D**etera trāsiēt. in habundācia noua veniēt: et affluēt deside-
 ria scā: atq; ex oī latere **S**urgent vbicūq; flauerit spūs almus. **T**imor
 non erit sed amor totū implebit: cessabitq; quassatio: nā dextere dei h̄
 est mutacio. **I**deo qđ loquor: nō mea s; ei⁹ ē laudatio. **C**ōsolacio lugētī
 est. panis datur petētī: haustu suscepit sitiēs. **M**an⁹ g. data ē: vacil-
 lātī bacul⁹ venit: deficiēs vires r̄sumpsit. r̄quiē lassus iueit desperanti
 noua lux oriri visa ē: clamātī respōsū ē. **C**aligātī infulsit dulce lumen:
 via patuit ignorātī: et porta illico r̄serata ē pullanti. **D**ubitātī affuit ve-
 ritas: titubātī succurrit auctoritas: affectātī q̄rētī obuiauit mī caritas
Cupiētī dilcō loq; letioz ipse occurrit: ecce assum iqt: dic quid noui nūc
 accidit. **A**n tibi excidit p me pati et agē debere: **D**olētē cū eo pgere:
 nec hoc p̄hibuit. **S**tatiq; ascēdi: et oblit⁹ sum quītqđ molestie habui.
Desiderātē cū ipso habitare mox **I**tristari noluit: s; leuib⁹ verbis edo-
 cuit: qā mō id fieri non **I**uenit. **D**esideriū tuū bonū ē et placz oīo quā
 p̄ntasti mī: s; oportz adhuc differri. **V**ade et r̄uertere in domū tuam: et
 nuncia tuis quanta fecit tibi dñs. **E**t dic eis. **P**reparate singuli corda
 vestra: et deponite graue onus peccati: et sitis cauti et fortes aduers⁹
 insidias dyaboli. **V**igilate et orate: vt non intretis in temptationem.
Tēpus p̄pe est vt veniā: videte vt patos vos iueniā. **E**cce p̄dixi vobis

De vnico et summo bono querendo. Ca. xij.

De aīe mee sal⁹ tua ego sum. **Q**uō q̄ nobilis es aīa: q̄ mira vir-
 tus i te latet: q̄ q̄scere nō vales nisi i sumo adepto bono: et vl-
 timato inuēto fine. **Q**uo **I**gnito et iuēto: cessat motus tuus. **O** bonum
 sup oē bonum: o finis sine fine: quando fruar te sine modo et sine fine.
Multa hic inuenio bona: sed q̄ alterant: nō que faciant. **P**orro vnū est
 necessariū. **H**oc vnū quero: h̄ vnū desidero. **P**ropt̄ vnū oīa: et ex vno

oīa. Hoc si habuero cōtent⁹ ero? et nisi potit⁹ fuero sp fluctus: qz multa
me īplere nō pnt. **Q**uid h̄ vnū? **R**escio dice? desiderare me sentio q̄ nich
il meli⁹ nec maius ē: sed nec cogitari p̄t. **N**ō ei hoc vnū iter oīa: s; sup
oīa ē. **D**e⁹ me⁹ est: cui adherē et inherē m̄ bonū est. **H**uic dico. huic cla
mo: dic aīe mee salus tua ego sum. **Q**uid vltra cōcupiscis aīa mea dese
rio plena? **R**ōne meli⁹ ē vt vni adhereas q̄ multis? **E**x vno multa: nō
vnū ex multis. **C**essa multū q̄zere? vni te iūge vni adherē: ī vno totū
cōsistit. **Q**uerāt ali⁹ multa et varia ad extra? tu quere vnū internū bo
nū: et sufficit tibi. **E**cce ali⁹ villā q̄rit: alius in negociationē suā vadit
Alius argentum et aurū multū congregat: alius voluptates ambit et
honozes. **A**lius amicos et cognatos requirit: notos et affines libenter
visitat? alius vrbes et castella intrat: et varias mundi ptes desiderio o
culozum ductus lustrat. **A**lius sapienciā. alius potenciam. alius magiste
rium: alius regale aut pzincipale petit obsequium. **E**t in hunc modū a
lius hoc alius illud: siue in seculari siue in spūali statu requirit. **P**auci
vnū: et ppter vnū pure et simpliciter querunt. **I**deoqz nec stabilem pa
cem inueniunt: nec int̄nam graciā sapiunt. **Q**uicumqz enim sunt xp̄i
non t̄palia non terrena querūt? tamq̄ tunc magni et gloriofi essent:
si h̄is oībus habundarēt. **N**on g? ad te pertinent q̄ isti querunt ō ani
ma deuota. **P**rofecto nichil. **D**etestoz hec omnia: quia vnū est bonum
meum. vnū diligo vnū requiro? et ipsum melius michi est: q̄ oīa bo
na īfra vel supra. **S**i tm̄ bonum inuenisti? hortoz te et suado tibi: cus
todi et tene pro quo oīa contempsisti. **N**am illud habendo ceteris care
re non erit onerosum: ymmo pro ipso lucrando oīa dare et pati debere
iudicabis rectissime dignum. **¶** **Q**uere ergo nunc aīa mea tam singu
lare et supereminēs bonū. **Q**ūdiu ī carne viuis querere ne cesses? quia
nec satis iueniri potest: quod ad plenum comprehendi nō potest. **E**rit
āt finis querendi cum venerit hora fruendi. **T**unc enī erit oīa in oīb⁹
ipse solus vnus sufficiens oībus et singulis. **E**t si ibi adhuc queritur
vbi sp̄ inuenitur? non tamen sicut hic cum labore: sed summo cū gau
dio et amore. **Q**ualis aut sit p̄hs in hac vita multis docetur nomibus:
nec ignorat̄ ab expertis. **A**duerte tm̄ aliquantulū experientia magistra

iuuante: q̄ sint diuine pietatis noīa. **P**auca tibi appono: sed plura atq; sacraiora ei⁹ doceat grā. **E**cce sponsus est: amantib⁹: et q̄ adhuc in timoē ei seruiūt metuēd⁹ dñs. **P**ater ē bonis filijs: maluiol. at̄ district⁹ iudex. **I**nfirmis est medic⁹: et sanis solid⁹ abus. **D**octor ē ignorantibus: et obtēperantib⁹ sibi salus eterna. **V**ia ē incipientib⁹: veritas pficiētibus: et vita pfectis. **S**pes est penitentib⁹: et iustis solator optimus. **G**loria est humiliū: et pena supboꝝ. **L**ux est in tenebris. et lucerna in noctibus: dat medelam egris mentibus: et vinū leticie multū tristib⁹. **S**tat cū pugnantib⁹. **A**mbulat cū pficiscentib⁹: currit cū feruentib⁹: volat cū ⁊temptantib⁹. **A**dest orantibus: loq̄tur cū lugentib⁹: quiescit cū meditantib⁹. **I**n oībus hīs opatur vnus atq; idem deus: apparens singulis pro vt vult: et non est reprehensio in sermone eius neq; iuestigacio opm eius. **M**agna sunt enī et inscrutabilia iudicia ei⁹: et nemo dicē potest cur ita facis: et q̄re hūc magis q̄ illū eligis. **S**tulta ē hoīs inērogacio aduersus oīpotentē: et oīs adiuenicio filioꝝ adam vanitas et nichilum. **Q**uomō placent tibi hec. et qualiter sapit tibi deus. **B**ene sapit m̄: et opa eius non possunt michi displicē. **I**ustus ē. et quis potest eū arguere de iusticia. **Q**ui ei hoc fecerit ⁊trarium se illi constituit: et arguet̄ ab irrephensibili lumine eius. **S**ed hec que audistis qd̄ sunt in ⁊spectu eius. **D**ix̄ scintilla modica est: ab eo quod intrinsecus latet. **Q**ueris quid istud. **D**ico. nescio quid ē: sed est totū supra me. et q̄si inaccessibleis qdam caligo cuius principium sicut et finis ignoratur. **H**ic proinde potior meditacio tua et affectus frequēti⁹ circa humilia vestigia ihesu: et noli ad alta cito ⁊scendere ne opprimaris a gloria. **V**erum quia amor intensus interdum obliuiscitur reuerencie et timoris: tollerandum ē si aliquādo de dilecto suo amans intense inflammatur: vt querat non solum qualiter peruulus natus in presepio vagiat. aut in patibulo crucifixus pendat: sed qualiter in celo gloriofus regnat: et cūcta sub celo mirabiliter disponat. **L**ibenter sequor te amāde ihesu i t̄ris: ⁊ multo libenci⁹ sequar ad celos. **U**bi est thesaurus meus: ibi erit et cor meum. **T**hesaur⁹ meus tu es carior oī creatura: qui es ad dexteram patris. **P**ro me incarnatus: pro me eleuatus. **E**xēplū te r̄liquisti i ter-

ris: p̄miū te seruas ī celis. **A**d te igit̄ oculi mei: post te oēs gressus mei
 ibūt. **T**ibi dicit cor meū: exquir̄it te facies mea: faciem tuā dñe iugiter
 requirā. **V**sq̄quo dñe visio glorie tue? **Q**uare faciem tuam abscondis?
 et arbitraris me inimicū tuum? **H**icis utiq̄ quia tā diu fertur hīc inde
 anim⁹? trahit̄ et retrahitur in diuersa affectus meus: donec tibi tam p̄
 suo amabili iungatur in celis. **V**is etenī amoris quiescere nescit: s̄z de
 suo amato incessant̄ querit: nuncios emittit. preces geminat: s̄z nec sic
 dimittit: quia amor oīno possidere vult q̄s concupiscit. **T**rahe ḡ me:
 vt currē incipiā feruent̄ post te. **O**pus michi est tractu: et magno trac
 tu. **N**isi eī traxeris nemo venit nemo sequitur: quia ad se quisq̄ curua
 tur. **S**i trahis ecce venio: ecce festino: curro ferueo. **S**in autē: nec cur
 ro nec quero: vix est q̄ sequi desidero. **S**ed si manum dederis: tanto ce
 lerius curro: quāto fortius traxeris. **V**ox dilecti mei trahentis. **E**t ego
 cum exaltat⁹ fuero a terra: oīa traham ad meipsum. **I**hesu bone trabe
 me post te: et non solum ego sed oēs curremus in odore vngentozū tu
 ozum. **P**rimū itaq̄ trabe me post te: deinde sequantur alij vīso exēplo
 bone vite. **A**t ne superbire possem⁹ bonū est nobis h̄ simul sentire: q̄z
 non in viribus nostris: sed in odore vngentozum tuozum currē cepi
 mus. **H**ic est tractus diuin⁹: sine quo proficit nullus: sed nec incipit ali
 quis sicut itidem dixisti. **N**emo venit ad me: nisi pater meus traxerit e
 um. **Q**uem ergo trahit pater: utiq̄ sequitur te et deserit se. **B**ene trac
 tus videbatur: qui dicebat. **M**agister sequar te quocumq̄ ieris. **S**z nō
 est oī ad te sic affici: nec parue est anime tam parate ad omnia te sequi
Quid tibi obest aīa mea? q̄ p̄pter ihesum non deseris omnia? **Q**uare tā
 inuite separaris a vanis et perituris? **Q**uid iuuant hec visa? **E**cce cum
 per res mortales et visibiles creaturas pergis volens in eis contenta
 ri: perdis melioza. **A** summo bono te diuidis cum hoc agis: et a vera ac
 beata eternaq̄ vita te auertis. **I**dcirco misera et infelix manebis: ple
 na doloribus et anxietatibus. **Q**uocumq̄ enī te vertere disponis do
 lores semp̄ inuenies et tedia multa nisi fueris iterum ad creatozem cō
 uersa: quia ipse est pax tua et requies segura. **V**erum si in terrenis mo
 ram minime feceris. nec pedem in limo fixeris: sed potius cōsideraueris

et ventrata fueris in speculo creaturarū nō ymaginē que transit sed eum
cui⁹ ē hec ymago et supscriptio: beata eris et non morieris. Cum enim
cūcta visibilia nō ad fruendū queris sed ad benedicendum creatoris
tui nomē aspicias fabricando tibi ex summis et ymis opibus eius scalā
quādā cui innitaris ad sursum ppendū: liberaberis utiq; a seculi visco
pessimo: et tuo desiderato fini satis intie copulaberis: qui ē sup oīa de⁹
benedictus in secula.

De vnione aīe cum deo. et de subtractione grē. Ca. xiiij

Adhēsit aīa mea post te. **D**eus me⁹ consolator verus. tu scis q̄a
non tēdet me tui: sed cotidie libet tibi in secreto meo loq̄. Sed
vbi te q̄ram? si forte ad horā pōidero? Quis me pōducat ad te? Tu sup
oīa deus: et ego iter ista inferiora homo pauperculus. Tu in celo: et
ego in mundo. Tu solus altissimus: ego vero pauper et mēdicus. Quis
mensus est distanciā celi et terre? Hec valde distant: sed tu longius a
me. Quis g⁹ me tibi adunabit? Aut tu facies: aut nullus poterit. De
rumptamen si vis: fiet utiq; celeriter. Tu autē nosti q̄a cadere in pro
cluius ex me est: abs te vero stare donatur et p̄ficere. Ideoq; pendet
aīa mea ex dignatione spiritus tui: et infusione gracie salutaris. Tūc
te te eleuabitur de terra: auertente autē te faciem tuam ad se turbabit
Propter caritatē tñ tuā et mansuetudinem assumes me: et deducz me
mirabiliter ad te dextera tua. Quiq; terrigene et filij hominum audi
te: quia possibile est et facillimū apud deum vt fiat quod scriptum est:
simul in vnum diues et pauper. Pauper ego sum et oīb⁹ indigens: sed
diues iste deus meus est nullius egens. Huius rei et si non magnā ex
perienciam habeo tñ fidele testimonium vnde id probem: quia possit a
nima deo vniri per graciā. Dilectus meus inquit michi et ego illi: qui
pascitur inter lilia. Hoc est testimonium amici et aīe: sponsi et sponse.
Conueniens satis et validum sacre legis testimoniū. Scdm autē simi
le est huic. Dolo pater vt oēs vnum sint: sicut et nos vnū sumus. Ecce
duorum librorum p̄clara testimonia: quibus liquido patet deo posse
animam familiariter cōiūgi: secūdū graciā celit⁹ sibi datā. Et si res ē
rara. tamē valde est cara: nec amanti ignota. Quamuis q̄ sit difficilis:

non est tñ penitus ipossibilis. Quā ergo deus sibi sic cōiunxit: nemo se
pare aut conturbare audeat. **S**i stupes dignationē vniois hui⁹: obstu-
pesce et ammirare excellenciā bonitatis eius: necnō et assumpte huāni-
tatis singularem vnionē. **L**icet ei agere quod vult: qui facit mirabilia
magna solus. **S**i meritum queris: inuenies beneplacitum sue volunta-
tis. **O** dulcis societas: cum xp̄o et sub alis cristi. **O** graciosa coniunctio
plena dilectione et suauitate spūs sc̄i: que melius sentitur quam dici-
tur. **H**ec p̄tinent ad aīam que oībus mundanis se fecit alienam: quam
non tenet amor vite p̄ntis: sed sursum vexit secretum mentis. **Q**uan-
to istud amāti est noci⁹: tanto obscurius est et michi. **V**ellem tñ libent̄
interesse: qm̄ aīe deuote solet bene esse. **E**st at̄ illi bene: dum fuerit cum
sponso in meridie. **E**st et illi male et multum egere si contigerit ihm̄
abesse: si desinant fluere aromata gracie. si minus sapiant lre sancte. si
tedet orationi aut meditationi insistere: si sic densantur cordis nebule
et tñ p̄ualent cogitationes noxie vt cobiberi vix valeant: sed pene
simul omnia bona p̄iora obzuerē nitantur. **O** dñe deus: quid sic facis.
Quis est iste ludus? **O** pie ihesu quid in hoc facto pretendis? **S**i tibi
non displiceret: optarem latius inter te et dilectam tibi habere collo-
quiū. **E**x eo q̄ ipsa votis oībus tuam gr̄osam querit p̄senciam. qua
castis foueat̄ delictis: miroz cur ipsam pateris interdum sedere sic deso-
latam. **Q**uasi ipsa non esset que te expetisset: ita pertransis et recedis.
Ipsa autem gemens et sola. **E**ius enim vox ista videtur. **A**nima mea de-
siderauit te in nocte. **N**ox enim est: cum tu vera lux non ades. **P**recat̄
ergo tuam p̄senciam: ne tenebre peccatorum eā comprehendāt. **V**en-
tit utiqz incommoda multa: subtracta sibi visitationis tue gracia. **N**isi
etenim aliquid passa esset: non tam desideranter post te clamasset. **C**la-
mauit et altera: cuius verba iam supra. **A**dhesit aīa mea post te. **S**z
nullam estimo huic tam molestam fore vel videri molestiam: qm̄ tuam
abesse p̄senciam. **E**t non mirum si ex hac eciam carencia incidat ani-
ma amorosa in quemdam cordis sui languorem. **T**u enim difficulter
quādoqz inueniris: et cum fueris tandem inuentus illa gaudet ad redi-
tum sperans letum diem agere tecum: sed minus cauta de recessu tuo

nichil triste suspicatur. **T**u aut aliud tacite tractas: sepe fugam exhibes. Recedis quippe repete de manibus eius: illa non presumente. **L**audo te. in hoc quo laudabo? **S**i quid laudis habes et dulcoris? cur in hoc fco videris illud amittere? **N**isi tu esses: forsitan scandalum illi generares. **S**ed non potest in te scandalizari: a quo se nouit tam valenter amari. **S**i quid g? iuste rationis tali documento figuras: indica in obsecro deus. **V**ellem enim libenter intelligere: nec inutile iudico vel parum inde scire. **O**cculta namque iudicia tua nemo p se intuetur: sed lux tua est que obscura queque illustrat: et noxia fugat. **Q**uare igitur est quod te subtrahis interdum tam occulte ab anima ipsa ignorante? **D**iligis eam an non? **S**i diligis? cur fugis dilecte mi? **S**i non diligis? cur pridem visitasti? **E**ciam si non diligis? cur denuo reuerteris et hostium pulsas et intras? **N**umquid leuitate vteris? eundo et redeundo? **A**bsit. **S**ed non est illi leue tam frequens alteracio: quoniam nascitur non modica turbacio. **A**dhuc minor forsitan querela esset: si palam illi diceres. **D**ado et venio iterum? et gaudebit cor tuum: et gaudium tuum nemo tollet a te. **N**unc autem prouerbium nullum dicis? sed illius verbi recordatur cuius veritatem experitur: quia ihesus abscondit se et exiuit de templo. **H**abeo ergo aduersum te pauca: sed ex bona radice orta est mea conuestio. **C**upio humiliter erudiri: non impacienter litigare. **D**abis proinde interrogati responsum: cum fuerit oportuni. **L**oquatur etiam ad maiorem intelligenciam aliquid pro se anima deuota. **R**esponde et tu libet partem tuam. **D**ilectus enim patienter te audiet et occurret verbis pacificis: ne detrimentum ex eo paciaris. **Q**uis enim consolabitur? si non ipse fuerit consolator? **E**t tuam infirmitatem quis clementius feret? nisi qui cuncta sine onere portat? **C**ui etiam tucius reuelabis si quid triste habueris? nisi omnia plene scienti? **A**ut cui magis fidem dabis? nisi non fallenti veritati? **I**am hec si quis externozum audierit et qui non est de amicis sponsi: pre foribus arceatur. **S**in vero spolum diligit? si fidelis fuerit. si deuotus et internus: illi liber concedatur ingressus. **S**i custos consciencie si amator virtutis fuerit et discipline? si affectu purus et intellectu clarus. si in se humilis et ad suos pius: si bona audi

ta non male cape. non vane efferre. non temere arguē. non aīose. defen-
dere. non superbe p̄dicare nouit. sed ecōtra non intellcā venerari. obscu-
ra et mistica sane īterpretari didicit: talis introducat et huic intersit
gratis colloquio. **A**ffectū eī cordis ex verborū sonitu magis pensari de-
bet: q̄ vocū qualitates. **I**ndica ḡ michi aīa: q̄liter te sustines absente
dilecti grā. **E**go me sentio minus leuiter posse sufferre: si se in longū vo-
luerit differre: et puto aliquid simile de te. **S**i vis sedeam? hic piter: et
conferam? sup hoc verbo p̄ aliqua cōsolatione nrā.

De tristitia aīe absente dilecti grā. Ca. xiiij.

Dormitauit aīa mea p̄re tedio. **Q**uis est iste sermo quē loque-
ris? **Q**uare dicis spon reliquit me dñs? **N**oli timere filia spon a-
nima amans et speculans: ecce rex tu? dilectus dilecti veniet tibi. **S**ur-
ge sta in excelso: et vidē iocunditatem que veniet tibi a deo tuo. **Q**uest-
ui inquit et non iueni? vocaui et non respondit michi: p̄pterea dormi-
tauit aīa mea p̄re tedio. **E**t ego. **H**ec vox turturis amisso cōpare. **N**on
est hodie sicut heri et p̄ridie: q̄n cantabas cantica leticie. **P**recessit ma-
ne venit vespere? sponsus aut cubat in meridie: nec dat accedere. **V**er-
ba tua tristitiā sonāt: et oculi tui lacrimis rigantur. **A**nima in dolore
es: et consolari opus habes. **S**ed dic vnde est? **N**on est michi super au-
ro et argento aut qualibet re mundi: non de lucro aut dampno? non
de iniuria aut penuria: que mundo iam mortua sum et crucifixa. **S**i be-
ne te noui: diu oībus mundanis abrenunciasti. **S**ed an eciam te in oī-
bus perfecte abnegasti: et vsq̄ ad contemptū tui veneris inquirō. **H**oc
paucissimorum est: et exigitur specialiter a te. **V**nde est ergo dolor tu-
us? **Q**uid amisisti? **S**i de dilecto est. scio quia tristitia non immerito im-
pleuit cor tuum: nec est quitq̄ tibi iocundum donec reuertatur: et red-
dat tibi aspectum suum. **S**ed quō te interim sustinet? o delicata et inix-
a super dilectū? **E**t michi cōstat: quia sp̄ pro voto nō adest. **E**rgo dū ab-
est quid solaciū habes? et in quo te quietas? **N**arra m̄ secreta tua: eciam
si sint dolore plena. **T**e xpm̄ absentem dolere nemo dubitet: nisi qui nō
amat. **H**abes modo tristitiam? sed de sponso cristo: non de mundo isto.
Et scio q̄ illo reuertente iterū consolaberis: quia non in perpetuū tui

obliuiscet. **Dixit enī . Non relinquam vos orphanos : Dado et venio**
ad vos. **Nō g^o sunt vacua verba tua cū tāto dolore prolata? sed cor a**
mātis ostendūt: et gelidū cor feriūt quod amore xpī nō ignescit . Vox
enī tua dulcis vox turturis: nō clamor murmuris . Deo fido q̄ inue-
nies eū: quē doles amissum . Interrogo tamē te . Quid dicis de eo? quē sic
absentem plozas? Bonns est an aliud suspicaris? Et q̄dem bonus est et
bonus valde iustus et fidelis in quo non est iniquitas: s; nec esse potest.
cur igitur doles de bono? in quo nō est dolus? Nō de bono inq̄t doleo
quia bonus est: sed me miserā lugeo quoniā bonum et fidelē amicum a
missi . Ego e^o sum que merui: sed ve ve quia sollicitate gratiam eius non
custodiui . Perdēdo didici: quid habendo possēdi . Indicat dilecti absen-
tia: quid stulit eius p̄ncipia . Letabar cum eo et iocundabar: sed minus
cauta fui de recessu celeri . Venit saliens in montibus hilaris: iocun-
dus in ostijs mee domus . Et statim clausi fores carnis: et introduxi
ad me dilectum . Sediq; cum eo: et requieui sub eius umbraculo a tur-
bine et a pluuia . Et gauisa sum: Viso dilecto . Quid nī gauderem? Ipse
gaudium meum: et exultatio cordis mei . Eya quid habui: et quid in
illa hora possēdi . Non possum idicare tibi q̄ bene michi cessit: nec nūc
quidē dicere expedit . Plus desiderare non potui: p̄nte illo quem solū
dilexi . O quatum dilexi: quādo me et oīa neglexi . De omni re que me
delectare potuisset parum vel nichil curauī quia eius amor me totum
rapuit: et quitquid ipse non erat incongruum videbatur et insipidum .
Quo ablato : proiectum est cor meum pene extra me . Dependebat
enim anima mea ex gracia eius : quia aliud non habui solaciū nisi hūc
quem plango subtractū . Sufficiebat michi: et satis erat ad oēz leticie
varietatem . Sicut volebam sic ille erat. et quitquid michi precipiebat
libēter acceptabam: meq; illi totaliter et prompte donabā . Et cōcoris
animus: et trāquillitas magna nobiscum . Nec fuit ausus quisquam nos-
trum irrumpere silentium: illo nimirum sic iubente p̄ os suum . Adiu-
ro vos filie iherlīm per capreas bynnulosq; campoꝝum: vt non susci tetis
neq; euigilare faciatis dilectam donec ipsa velit . Nam nunc perpende
si vales verba mea sentire? quantum michi de absentia dilecti necesse

lit dolore: cui⁹ ex pñcia oib⁹ bonis cepi habūdare. Ad hec rñdi. Scio
quid loq̄ris: expimento sepi⁹ pbauī qđ dicis. Sed in hoc cōsolemur: qz
ei⁹ dispensatio voluntatis: nostre deuotiois est p̄fectus. Et nūc q̄ dixiſ
ti gratāter suscepi: sed adhuc p̄fectius ea vellem audire. Tardiorib⁹ eī
sensu: opus est morosior declaratio.

De scrutinio sup dilecto et donis gr̄e ei⁹. Ca. xv.

Benedict⁹ deus: q̄ non amouit mīam suā a me. **C**ullum igit̄ pio
rursus scrutinio q̄rēs. si qñ te sine interna cōsolatione relique
rit dilectus quid interim agis? quid etiā super hoc cōsulis: quali qđ arte
possit recōsiliari vel reuocari. Rogo te carissima et deuota xp̄i amica:
nichil hor⁹ sileas a me que venerī interrogare. Potes prodesse hac vi
ce: pandendo michi qđ pie sentis. Ex tuis sermonib⁹ potero mēsurare
pond⁹ doloris mei: an iuste sit vel iuste q̄ dolui. Vidi eī te qñqz hilarē
qñqz vero tristem? rursus qđ conspexi gaudentem: et ex te aliquantulū
me perpendi. Sed causam huius mutationis hanc reor esse potissimā:
de trāsitu et reditu vnici dilecti tui. In quo casu plura te p̄currisse itel
ligēs: informādus accessi. At illa. Desiderijs tuis ānuens conabor saltē
modice p̄alare q̄ intra me agunt? siue cū fuero cum dilecto siue cū ab
lactata remanserō sola: expectando eū quem diligit aīa mea. Hanc hoc
primum noueris? quantū michi gaudiū et dulcedinis eius confert pre
sencia: tm̄ doloris et amaritudinis ministrat illius absencia. Sed cur
sic dispensat vices suas: vellem eum potius dicere q̄ me. Audies autē
cum cōpleuero verba carminis mei? quia postremo itroducem⁹ eū ad
nos sedensqz in medio nr̄i docebit nos ordinationē suā: quā solitus est
exhibere amantib⁹ suā presenciā. Sed iam audi patienter me: et imper
fectū eloquiū meum nō sit t̄ graue. Ad excitandum nāqz corda nostra
inuicem conuenim⁹? vt vel pariter lugeamus: vel ex amoze īsimul gau
deamus. Ne enim soli? quia cū ceciderit in aliquam tristitiā vel tēpta
tionē: non habet subleuantē. Et si fuerint duo pariter confouebuntur
mutuo? dum vno tristante alter consolationē ingerit: aut si consolari
respuit consolationē mox prebet et super amico contristari vehemē
incipit? sicqz fit vt aut pariter gaudeant: aut de ablato gaudio lacrimis

se mutuis consolentur. **E**t quis adhuc doloꝝ de aduersa causa vel de re
flebili insit? ānequiores tamen fiunt quia tam vnicoꝝdes se inueniunt:
vt rebus mutatis coda m̄ime mutari seu corrumpi potuerūt. **Q**uis nō
diceret considerata hac animoꝝū tā fida ꝛcordia? ecce ꝓ bonū et ꝓ iō
cundum habitare fr̄es in vnuū? **P**ossūm igit̄ liberius dicere quod sc̄ncio
quo n̄il doli vel capcionis in te formido. **E**cce iste dulcissim⁹ sponsus
et dilectissimus amicus meus dñs meus ihesus xp̄s amatoꝝ animarum
sanctarum ex amore cessare non valens: attraxit me miseram ad se. **E**t
cum non essem dedit michi esse viuere sapere: et cōmuni hac frui luce.
Contulit et renasci ꝓ gratiam baptismi: et suorū me vestiuit glōzia me
ritozum. **D**e hinc cum multis pecc̄is me deformassem et inepta ad rea-
mandum essem? non aspexit ad meam feditatē: sed ad sinū miseracionū
suarum. **E**tenī adhuc longius me vagante vocauit me ꝓ gratiā suam:
non sinēs me ꝓire in hoc seculo. **P**rouidit deīn locum m̄ ad pausandum
modicum: ꝓ diu ī h̄ fragili corpore de go. **N**ō ē tamē vera pausacio: neq;
diuturna ista q̄liscumq; habitacio sub vmbra dilecti. **I**lla ē vera pausa-
cio: q̄ post vite p̄ntis labores ꝓcipit̄ in patria. **E**st tñ suo modo suavis.
q̄dam anime releuacio ad deum suspirantis. exutā se videre a grauib⁹ se-
culi nexibus? et illic iam esse quo possit dilecto plenius seruire: atq; ī se-
creto silencij sibi et illi vacare. **N**ō defuit eciam diuersis necessitatib⁹
meis: iuuans et in temptacionibus ꝓimitiuis. **F**requēter q̄ me sermo-
nibus instruxit vtilib⁹: firmās me in verbis suis. **E**t sicut nouelle ꝓlā-
taciones rigari solent ymbzibus? sic internis me rigauit solacionib⁹:
ne tamꝓ testa virtus mea inchoata arescēt. **E**t dixit m̄. **S**i volueris
et audieris me: videbis omne bonū. **S**i feceris que dico: eris aīca mea.
Si me elegeris et super omnia amaueris: fiet tibi a ꝓrē meo q̄cumq;
ꝓecieris. **S**i autē me dimiseris? erit tibi hoc in offendiculū: et ponam
ꝓetra te meum zelum. **E**t cū quæsteris alterū nō diu tibi placebit? sed in
tedium et amaritudinem cōuertetur: quia ego salus et vita sum anime.
Et conuertit me ad eum q̄ benefecit michi: et excutiens me de puluē ter-
rene affectiōnis. statui corde meo de reliquo viuere illi soli? qm̄ nichil
melius eo: nec vllum salubzius hoc ꝓactō. **E**ant et reꝓrant quicumq;

volunt quē ament et cui seruiant: michi comper tū est hunc verum esse
aīe verū: pro quo nec mozi erit difficile. vt eius semp inhercam amozi
Nobesi ergo illi: placuit eī michi: nec meliozem iuenire potui. **T**alem
enī vehementissime desiderauit aīma mea: quo nemo maioz nec melioz
nec dignioz esset: et qui oīb9 bonis afflueret. **E**t quia multū benignus
erat consolatozia adhuc verba dabat: preuidens sollicite ne quadā as-
peritate et duricia nimia me terrerēt et frāgerent: s3 qđ leue ac suaue
esset ad portandū magis iponerent et docerent: vt sic affectus iiciatus
meli9 traheret: ac forcius in amatū tenderet nec resiliret. **M**elius iquit
docebitur et proficiet: si non coacte sed sponte prouocet. **F**acilius susci-
piet iugum meū: si amor magis per premia iuitauerit: q̄ timor p sup-
plicia terruerit. **Q**đ si impulsu indiget: sollerti moderamine tamen fiat
ne violencia subruat. **I**pse enim sciebat quid nouelle plantationi expe-
diret: et qđ michi postmodū utilitatis hec ipsa pietas conferret maxie
instante p̄bationis tpe: cū possem faciliter recogitare quāta in inicio
fecisset anime mee: et ideo non deficerem in aliquo certamine. **N**ec mox
michi indicare voluit que et quanta in eius seruiicio essem passura: sed
letis qnqz pmiscuit tristia considerans imbecillitatē et incapacitatem
primo nascentis fruticis: donec ad ardua conualescerem. **P**ost hec cir-
cūduxit et docuit: atqz in humeris suis portauit. **C**ircūduxit per pa-
ginas sacras: et scō flamine me armauit contra diaboli nequicias. **P**ro-
posuit michi oīm virtutū specularia: sanctos videlicet patriarchas pro-
phetas. ac noui testamenti glorioza luminaria. **C**ircūduxit me eciam
per loca heremi et tabernacula egipti: vbi vigere inceperat et cresce-
re monachorum et cenobitarum nomē magnificum: qui suis exemplis
imitabile et credibile fecerant suaue esse iugum domini: et amaram at-
qz fallacem latam viam seculi. **D**ocuit me sicut mater paruulum: fran-
gens michi nuces spiritales et iugerens faucibus meis nucleos: quia dul-
ces erant ad vescendum. **I**nuestiga si potes quid significant: et vbi
nam tales inueniantur: **A**peri codicem apostolicum: et coniectis oculis
lege si potes tanta capere misteria. **R**esolue psalam: inspicie euangelium
lumen omnium luminarium: et vide si non producant ex se dulcissimos

nucleos . **Q**uitquid ex his inueneris obscurum et intellectum difficile: nucleus in testa est . **B**ed si audieris exponere et intellexeris quod ante non potuisti: testa nucis frangitur: et dulcedo nuclei saporescit in corde . **S**ic et in alijs sententijs subtilioribus estimandum est . **U**nde et tot potes intueri nuces: quod sensus latentes . **E**t quomodo portauit me in humeris : **F**ecit hoc quocienscumque infirmitatem meam aspexit. nec tamen abiecit neque despexit: sed patienter et longanimiter me sustinuit . **P**ortauit etiam me in humeris suis: quando alius inspirauit et virtutem dedit paciendi infirmitates meas: et quicquid in me reprehensibile erat . **P**ortauit adhuc multo carius me in humeris suis: quando baiulans sibi crucem exiit in eum qui dicitur caluarie locum: ubi et crucifixus est . **E**go enim ibi portabar ab ipso magis: quam crux ipsa . **E**t erant onera grauiora humeris eius peccata mea: quam lignum hoc crucis . **N**am propter me portata est crux illa: non propter se . **M**eruit tamen dedicari et honorari propter eum qui baiulauit eam: et mortuus est in ea . **O** quantum michi super omnia amandum est et venerandum: cuius merito et gratia sic quesita sum et redempta . **E**rit igitur michi dilectus iste: sicut vnicus mater in sue . **E**t est veraciter noui: quia nequaquam eius inuenio dilectionem . **T**amen quicquid presumpsit: de illius processit dignatione . **E**t consequens non fuit ut illo tam benigne se gerente ad me: non occurrerem ad vicarios amplexus . **M**emoriter teneo: quid dixit dauid . **Q**uis sum ego: ut fiam gener regis? **B**ed est longe maior ista quam illa affinitas . **Q**uia hec est celebs et sincera cognatio ubi caro et sanguis locum non habent: sed fides inuiolata et bone consciencie ad deum interrogatio . **D**e qua et ille discipulus quem amabat plurimum ihesus dicit . **Q**uia maior est qui in nobis est: quam qui in mundo . **D**eus enim caritas est: et ipsa hanc dignationem pertulit . **C**um ergo dauid tamen se humiliat ut gener terreni regis fieret: quam humiliet me oportet sentire: quam rex regum dominus me pauperulam dignatur agnoscere et ad sui amorem trahere . **F**ecit itaque mecum non sicut merui: sed quem ad modum beniuolentissima virtus dei dignabatur: sicut per omnia caritati et infinite bonitati eius placere videbatur . **F**elix et benedicta anima: diuini amoris vinculo colligata . **Q**ua nobilis et ingenua: que tam sancte copule

nō ignorat vota. Et qz iam plixioz sermo de dilecto pcessit: nec tñ qđ
q̄rebas narratū est, ex ordie ali⁹ succedat: quē ipse nobis dulce et fruc
tuosum facere dignet̄.

De benigna p̄tectione dilecti et sufferencia aīe. Ca. xvi.

Ecce sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue: ita oculi mei semp ad
dilectū meū. Ex eo tpe quo eum amare cepi: etiā pseuerare cum
ipso volui. Qđ cū iſtituiſſem: placuit ei hocipm̄ et confirmavit dicēs.
Qui māserit in me et ego in eo: hic fert fructum multū. Sed vt proba
ret virtus dilectionis q̄ vera, fortis et qm̄ casta eſſet: necesse fuit vt tēp
tatio illud aperiret. Temptari at̄ non possem nisi ipso permittente: et
paululū se abscondente. Et quia ad purgationē interioris hoīs necnon
ad fecundiozē fructificationem virtutū atqz clariozem sp̄ritualium do
noz perceptionē temptatio proficere solet: ipsa me apprehēdit et excer
cere cepit. Qm̄ fortiter et q̄ frequenter hinc inde me iecit: quē nullū
latet secretum dē et dñs me⁹ clarissime nouit: qui testis est oīm que in
corde meo gerebantur. Et vsqz nunc me conspicit: nec aliud q̄ fragile
figmentū esse cognoscit. Nisi ergo adiuuisset me qm̄ grauabat tā anxie
ita vt viuere vix me crederē: paulominus habitasset in inferno anima
mea: tamq̄ prolapsa in desperationis fouea. Sed ipse misertus est mei:
qui tribulatis corde consuevit adesse. Quis enim ad tollerandas p̄uale
ret tam multas tēptationes: nisi deo se protegente et adiuuante? Quod
igī stare potui ante faciem venti: eius fuit mie. Et q̄ adhuc stare me
cognosco: ex eiusdem munere venit pietatis. Vnde michi nequaq̄ cōfi
dere debeo: donec in carne viuo. Eciā si celū serenum sit: nō puto q̄ se
curitas amodo erit. Subito enī aer concitabit̄: et fortassis qm̄ mīme es
timat̄. Tanto igī magis m̄ necessaria est dilecti mei grā et p̄tedio:
q̄nto verius experioz pene omnia patere periculo. Nusq̄ locus tutus
est q̄ in celo: vbi dilectus meus pascit electos suos in leticia et exulta
tione. Sed qm̄ ibi. Dicere quid possum? Cogitare vix modicū inde licz:
nec tñ clare: sed Introire licet minime. Utinam veniat ipse et collocet
me in loco pascue scōzum lucidissimo tutissimo. vbi non est sathan ne
qz occurſus malus de cetero. Adhuc in mari laboro: et an portum attin

gā salutis pp̄ tēptacioēs ex diuerso afflatu tumescētes ignoro . **N**ichil
ergo mecum agitur in tuto: sed hoc in pro scuto manet et tegumento:
q̄ fidei lumen semper aspiciam: q̄ dilecti mei grām huiliter requirā: q̄
bonam spem ad eū indefesse geram: q̄ ab eius caritate separari nullaten⁹
⁹senciā: q̄ deniq; eius p̄uideucie et abbissali misericordie pl⁹ q̄ pp̄rie i-
dustrie me relinq̄. **Q**uap̄ter licet etiā frequentissime titubo et non
nūq̄ in vicia cado: nequaq̄ tñ desperare debeo: sed ad ipsum instanter
clamabo et eiulabo . **D**omine deus meus miserē anime mee: et ne sinas
me piclitari in temptacionib⁹ meis: sed adiuua me fideliter vt fortif
resistam et vincā. **O**pi manuum tuarū porrige dexteram qui me p̄bas
p̄ sathanam: et sepe ponis ad p̄tem sinistram . **Q**uod si tam grauis tēp-
cio aduenerit q̄ me ad dominum clamare p̄hibuerit: mox ex itimo coz
de suspirabo . **I**pse enī nouit abscondita cordis: et scit q̄d desiderat spūs
Non enī est voluntas eius: vt pereat vnus ex hīs pusillis qui credūt
in eum. **O** q̄ magna mīa eius sup me: etiam ignorāte me vel non ad-
uertēte q̄ mecum fuerit in tribulaaione. **N**ā multociēs seruauit me: vt
nō traderer passionib⁹. **Q**ndocq; vero ex occulto ei⁹ iudicio sc̄m ē vt ca-
derē et vincerer etiam in puis: ne forte supbirem et ī magnis p̄sume-
rem: sed humiliora et ⁹fusa discerem: quia nichil erā cū bene stare vide-
bar et flozerē . **S**uadeo ḡ ne temere aut cito me laudes licet prospere
procedam: sed fini scō reserua potius laudem: ymmo nō me s; dñm lau-
da. **L**audet solus gloriosus deus: q̄ assistit michi frequēt in tēptacioni-
bus meis. **S**epe namq; cū captus essem ab eis: pie me liberauit. **I**nter-
dū autem venientes vt turbo ad dispergendum me emisit sagittas suas
et discipauit eas: fulgura multiplicauit et ⁹turbauit eas. **E**t recesserunt
a me usq; ad tempus. **N**am omnino carere eis me noluit: q̄ raro alicui
sanctorum in hac vita donauit . **H**abui ergo post h̄ modicā requiem:
largiente dilecto meo pacē . **Q**ua tñ adēpta non ad corpale neq; ad se-
culare ocium me cōtuli: sed ad mentale ocium me verti: vt terrā delon-
ge cernerē: et celi iam secreta parumper inspicerem. **I**ntendi itaq; in vt
viderem qualis essem: et q̄bus modis illi melius placere possem: q̄ tā-
ta michi dilectionis ostendit signa merita mea valde excedencia . **N**on

enim poteram in turbine temptationis videre quoniam suavis esset dilectus meus: sed in sereno mentis et quiete solitudinis. Et quantum in me erat hanc pacis serenitatem sine intermissione optabam: ut ille perfectius adhererem: et sine aliquo abstractione et molestia vacarem. Sed non secundum desiderium anime: effectus semper comitatur gratia. Datur tamen nonnunquam desiderata dulcedo: nonnunquam vero differunt ex iusto. Cui etenim non optabili foret sub umbra pausare dilecti: dummodo liceret dummodo tempus locus admitteret. Nunc autem vicissim operatur mecum dilectus meus. Nec semper sentio quod turbat: nec incessanter fruor quod delectat: sed fit vespere et mane dies unus: quia eundo et redeundo per leta et tristia: agitur tota hec mortalis vita. Senserat hoc nimirum idem sanctus qui dicebat. Visitas eum diluculo: et subito probas illum. Videtur tamen aliqualis requies: si non nimis continua sit aut importuna temptatio. Cum ergo donatum in fuerit vel parum in dilecto meo requiescere: gratum omnino habeo et optabile. Gaudeo in hoc et semper gaudebo: pro tam deifico munere. Prestat insuper fiduciam affandi eum quacumque de causa fuerit: quod totiens benigna visitatione sua me gratis preuenerit. Siquidem ipso appropinquante et diem festum mecum agere volente: subito lux cordi meo infulget: ante cuius conspectum omnium inanum cogitationum caligo pellit: et diu optata serenitas possidetur. Ad ingressum namque eius stare non potest aliquid turpe aut indecens: quia mundicie amator est et insertor: sed necesse est ut abscedat omnis illusio diaboli: cum omnibus pompis mundi. Suppressis ergo passionibus et temptationibus meis quas pertuli: clarius eum cepi agnoscere atque feruentius diligere: studui quoque gratias eidem agere: quod iam sero dignatus sit viciozum a me tumultum prohibere. Etenim ipsa solent pacem meam inquietare: et os meum violenter obstruere: ne loquar ad dilectum meum. Sed frustra est eorum conatus aduersus potentiam et eius sapientiam: qui in quolibet tumultu potest illabi cordi meo et secreta sua michi silenter infundere: ita ut cunctas eorum mutationes pro nichilo ducam: penitusque non aduertam. **Q**ui cordialissime et pulcherrime dilecte: sic queso assume me ad te: quocienscumque videris affectus meos premi aliqua viciozum mole, aut teneri inutili occupa-

tionem? ne longius a te post greges malarum cogitationum vagari inci-
piam. ac cito priuari gratia tua: sine qua non potero durare in tua ac-
quisita amicitia. Tu es enim deus meus et dominus meus qui verbo tuo omnia
sanas et sanctificas? qui posuisti animam meam ad vitam et non dedisti com-
moveri pedes meos: sed de tempore iniquo et de laqueis mortis extrax-
isti me. **O** quanti derelicti sunt et perierunt: qui innocenciores me
fuerunt. **Benedic** igitur anima mea domino: et omnia que intra me sunt nomi-
natio eius. **Benedic** anima mea domino: et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Parum est utique et modicum nimis: quicquid dixeris aut cogitaueris vel
in laude eius prompseris. **Maior** est enim omnia laude: et suauior omni melo-
dia. **Propterea** adhaeret tibi anima mea et super omnia data te diligit quia
uis pulchrum sit et dulce quod michi ex caritate miseris. **Tu** namque solus
es sponsus: cetera donaria sunt et indicia amoris. **Non** diligam ea pro-
te nec credam sine te omnia michi posse sufficere: ne forte cum illis amittam et
te. **Ut** propter te multis sinis: sed pro te frui nec aliquibus rebus vis
Ideo dilecte mi sponse ihesu christe omnibus te preposui: et pro omnibus amare
curavi. **Da** ergo felicitate te frui: et infruibili unione una tecum perpetuo
beneficari. **Sed** quo pueni? **Longius** forsitan te protraxi quam volebas
Sed indulge amice. **Dustulit** enim paululum me amor summi ac vnicuique
amici? et utinam de cetero magis sustollat: ac te piter in altum leuet.
Prouideat nobis celestem ascensum: nos autem teneamus huiusmodi descensum.
Si relinquer inter dum a dilectione. **queris? Dico. Eciam. Quid** facis iter huiusmodi?
Sustineo me quanto equanimius possum: et expecto donec veniat. **Natura**
grauior? sed spiritu interius sustentior: ne sit inconsolabilis dolor. **Me-**
mor sum: quia sine dolore non vivit in amore. **Ex** fide vivo. **Scripturis**
sanctis credo: verbis consolatorijs assentio? et licet adhuc male habeam
melius tamen posse fieri non diffido: nec diffidere debeo. **Vera** sunt enim
et firma: que narrat per sanctorum eloquia. **Ipsi** namque in multis sunt exer-
citati: et in similibus probati. **Natura** semper optat alleviari et in aliquo
querit consolari? sed spiritus tamen proptus est ad proferendum omnia: quecumque
deus me pati voluerit. **Si** itaque induocios et pigrius ad facienda bo-
na fuero: propterea non erit plaga mea sine remedio. **Eciam** si occide

rit me ait iustus: in ipso sperabo. **S**i virtutes diligo: paciencia magna
virtus est: seruet ergo et modo. **D**ifficultas namque operis: sepe auget cla-
ritate virtutis. **U**t autem probetur magis quam clarificetur virtus per contrarios
solet experiri successus. **C**um igitur tale tibi peramentum aduenerit: ne dif-
fidas nec concidas: sed conserua pacienciam: et dei comenda iusticiam. **N**on
est deus tam seuerus et imisericors: ut diu inconsolatum et paciat manere.
Tamen caueas ne imoderate doleas. et velis aduersus iustum et sanctum re-
murmurare quia relinqueris: ne et malignus spiritus acerbiores tibi tem-
tationes de fide et blasphemiam immittat: et ex his nimium pavidus plus
crucieris quam oporteat. **I**dcirco sustine te modicum et dolorem compri-
me: etiam quacumque tibi grauedo cordis ingeratur aut corporis. **P**erma-
ne firmus in bono proposito: quod instituisti seruare ab initio. **I**uuat enim
in tali maxime articulo: omnem spem in dilectum proicere. **E**xpecta patienter
consolationem celestem: senties cito verberem gratiam: et dei respectum. **E**cce
habes fidelem testem dicentem. **E**xpectans expectaui dominum: et intendit
michi. **U**t autem in proximo illam merearis consequi: interim sepius ora
et pro te orari supplica: sic quam totaliter eius committe voluntati et ordi-
nationi: ut faciat tecum sicut placitum magis fuerit sibi. **D**icas quam illi
cum bona confidentia. **I**n manibus tuis opera mea: et tu scis qualiter me
cum sit: tu cognoscis quid patior: et nunc si vis citius consolabor. **F**iat
tamen semper quod tibi rectum et bonum videtur in oculis tuis: et miserere
mei desolati et mendici pauperis ad te humiliter gementis. **S**i igitur
in paciencia et longanimitate perseueraueris: nec propter modicam tribu-
lationem a fide et castitate que est in christo ihesu declinaueris: profecto re-
uertetur ad te splendor gratie eius: et illuminabit te copiosius. **E**ritque
multo carior dilectus reuertens: quam si nunquam fuisset absens. **N**on enim est
irrationabile verbum: nec sic offensus est: ut iam ultra nequeat reconfi-
liari. **P**lacabitur citius et facillime dumodo tu operam dederis: et ca-
uere melius et satisfacere maturius sponderis. **S**i his salutaribus
monitis acquiescis: erit tecum dilectus sicuti prius: et ex illius presentia
iocundaberis et dices. **Q**uia magna multitudo dulcedinis tue domine: quam
abscondisti timentibus te. **P**erfecisti eis qui sperant in te: sub umbra ala

rū tuarum pteges eos. **O** syon renouaberis: et videbis inclitum tuum
qui regnaturus est in te. Ipse est rex virtutum et dilectus tuus: cuius pos-
teriora in palloze auri: sed caput eius aurum optimum. Hec pro tua cō-
solacione ppauca sint dicta. Reliqua vero de dilecti mutacione pmis-
se. qualiter nunc videlicet apparet. nūc q̄ discurre: sequenti narratione
ab ore eius suscipies et audies.

De responsione dilecti. et que sit ratio recessus sui. Ca. xvij

Irabilia opa tua dñe: et anima mea cognoscat nimis. **Q**uid
est dilecti mi quia sic fecisti m̄: **U**t quid me dereliquisti? **R**es-
ponde michi. Reliquisti me: et abiisti. Sed et denuo repedasti. Et in h̄
bene fecisti. Si nō cito venisses: pene defecissem. Sed misertus es michi:
scis secretorum meorum. Etenim tristis eram ex recessu tuo: et nūc p̄ tua
reuerfione sum cōsolata. **P**ic tñ aliquid ad doctrinā meam: quid boni ī
hoc p̄tendisti? **Q**uid te iuuat sic discurrere et me affligere? **A**n te audire
delectat? mane nobiscum dñe qm̄ aduesperascit: **V**eni et sede ī medio nr̄m
quia ecce ego et alius quidā discipulus te audire cupimus: et vt doceas
nos obsecramus. **V**ic fidet̄ qd̄ placuerit: et ad me si vis verba tua d̄uer-
te. **N**ullū libet̄ audio q̄ te loquētē. **E**t si quis alius loquitur: p̄ter te q̄
in eo loquit̄ sermo eius michi grat̄ et audibilis efficit̄. **E**rūt igit̄ eloq̄-
a tua dulciora michi sup̄ mel et fauū: vincunt enim omnē suauitatem
verborum. **S**onet iam vox tua in auribus meis. **I**ntonuit ḡ: vox dilecti
mei et dixit. **E**go q̄ loquor iusticiā. **Q**uis similis mei ī silio et prudē-
cia? **Q**uis fecit mare et aridā? **E**go dñs formans lucem: et creans te-
nebras. **Q**uis intravit abissum: et de profundo eduxit aq̄s? **E**go dñs ser-
tans corda et renes. **Q**uis ignouit oīa nouissima et antiqua? **E**go dñs
qui feci oīa in numero et pondere et mēsurā. **E**go creator celi et t̄re:
redor oīm seculorū. **E**go secretorum ignitor: et occultorum reuelator.
Ego vniuersa p̄lector: et singulorū causas intueor. **E**go deus et nō mu-
tor: apud quē oīm mutabilium stant inmutabiliter rōnes. **E**go deus oī-
potens: cuius potestas insupabilis. **E**go altissimus: cuius altitudo in-
attingibilis. **E**go bonitas. cuius entitas icapabilis. **E**go p̄sentissimus: et
secretissimus. **E**go intimus: et a se sibi remotissimus. **E**go oīa sine onere

porto: cūctā sine distentione rego. **E**go p̄ferita simul et futura eque
intueor et p̄ncipia. **E**go oēm corporalem pariter et spiritalem excedo cre
aturā. **E**go varijs modis notabilis: nulla tamen cogitatione vere for
mabilis. **E**go subito compareo: et mox dum nesciē lateo. **V**ere ego deus
absconditus: qui mille modis dispenso vices meas cum amantibus. **E**t
dixi eciam hoc ad amantem aīam. **A**bscondam faciem meam ab ea mo
dicum: ad momentū eam relinquā: videam si diligit caste. **M**ultum est
caste diligere: quia hoc est non p̄pter seipsam me diligē: non p̄pter ali
quod t̄pale cōmodū vel sp̄uale solacium: sed me solummodo p̄pter me et sese
finaliter p̄pter me: et ob aliud nichil sperandum a me. **N**on est omniū
sic me amare: sed est solius perfectissime anime hec p̄rogatiua casti a
moris. **Q**ue autem adhuc imperfecta est necesse habet frequēter p̄bari
et exercitari: vt sciat quāntum diligit. et si vsq; ad contēptum sui. **D**ix
isti enī in corde tuo perfecte diligo: et idipm̄ frequenter repecis: qz di
ligo. **S**ed non tm̄ verbis vel cogitationib; credo. **E**teī te ī veritate p̄
babo. **C**ū p̄ns sum et blandior. cū deuotionē tribuo aut datam augeo:
cum tm̄ prospera aut pro maiore p̄te iocunda p̄fero: tūc deuote dicis
dilecte mi diligo te. **E**t b̄ndicis. **S**um eī amabilis valde: et oīa q̄ de me
dici vel cogitari p̄nt amabilia sunt: et dulcia atq; laudabilia in secula.
Sed et in benefactis solum me amare et laudare: quid grande est. **N**ā
et peccatores hoc faciunt. **E**quidem me sepe benedicunt: cum accepe
rint quod male cupiunt. **S**ed nō est speciosa laus in ore peccatoris. **Q**ui
ergo p̄pter beneficū aut consolationē me diligit: quid amplius auare
facit. **P**roficias proficias: et ad perfectiora ascende. **D**igēat sp̄ debilem
et mollem esse: disce solidum edere cibum: non lacte paruulorū diuicias
vesci. **T**ransi ad numerū fortium dauid: tenentiū hastā et gladium et
clipeum. **T**olle crucem: et sequere me. **F**estina inter illos cōputari: q̄ diū
sa grauamina et multa exilij genera pro me sciunt portare. **N**imis in
clinaris ad consolationem. **P**robare ergo te volo et inclinare ad aliud
latus: vt experiaris quid pati possis: ne tibi innocens et sancta videar
is. **M**ittam super te tribulationem et iram et idignationem: immisitio
nem qz per angelos malos. **A**lij que tua sunt tollent: alij quibus indi

ges negabunt. **A**lij tibi detrahent: alij in facie resistēt. **A**lij graue iugū
inponent: alij quo tu non vis ducent. **A**lij exterius: et alij interius te
affligent. **A**lij assumēt ad statum et honores: tu relinqueris ad con-
tumelias et labores. **I**n oībus hīs et maioribus: probaberis vt adle-
ta fortis. **R**ecedam nec dimittam quin diligēter te examinem: si in fa-
cie michi benedixeris. **Q**uod si in toto corde me dilexeris. et in oī tpe
nomen meū benedixeris: dignum est vt amodo sponsa voceris: et secre-
tū apud me cubiculū optineas. **Q**uod si necdū virgam meam portare
sufficis: sed hanc disciplinam minus amabilem sensueris lugens multis
diebus absenciam meam quam affectanter et sedula petis: mittā tibi
baculum meum vt surgas: et post hec veniā et suscitaberis ad pristinā
graciam. **N**olo enim vt oīno deficias: quia ego amatē me diligo. **E**t si
nondum pfecte diligis: non tamē puulam in tempno: sed vt crescas cura-
bo. **C**ura est in de te vt bene habeas: nolo ergo vt de me hereas. **S**cio
quidem quantum pati valeas: et ideo tempero vices meas: ne super id
quod possis sustinē tepteris et deficias. **Q**uod si morā fecero: expeda me
usq; in diem visitacionis. **V**eniens veniā: et promissioni mee satisfaciā
Tu aut orōni incumbe: sacre lectioni intēde: et in omnibus pacenciam
et longanimitatē tene. **N**ec enī ignoro quia interi in merore existis:
sed tam subito infirmari et ab omni spe quasi non essem reditur: defice
non placet michi vtiq; . **U**bi est fides tua? **M**agna fide opus est tibi
in hac pte maxime: quia et si me non vides: videris tamen a me cui te
et omnia tua credere deberes. **L**icet nāq; iudicia mea ignozes: dicit tū
firma fides: bonum est quitqd disponit et opatur deus. **C**ōsoloz igitur
te: quia infirmitas hec non erit ad mortem sed pro glozia dei. **A**bstuli
a te desiderium tuū: et volui temptare fidem et dilectionē tuam. **F**eci eī
hec omnia: vt tuam infirmitatem apercius scires: et meam bonitatem
magis intelligeres. **N**on te bñ nosti: sicut et ego noui. **E**go te et oīa
tua noui: non modo ex tpe sed ab eterno. **A**gnosce gō quid ex me tibi
veniat: vide quod paup ex tuo sis: si quādo a me relinqueris. **N**ondum in
vera tui cognicione plene pfectisti. **E**t quia expedit plurimum hoc te
scire: volui vt expimento disceres. **B**onum ē tibi quod aliquādo desolaris

q̄ tribularis q̄ humiliaris: vt sic p̄p̄iam manifestius palpes infirmita-
tem. **E**go noui hanc magis venire ad p̄fectum tuū. **S**i ex hac p̄uden-
tior et sollicitior fueris ad singula: quid perdidisti. **A**rrogās es plerū
q̄ et inscia tui: putās te habere bonū q̄ non habes. **D**eciperis amoze
p̄p̄io: vt dum non cogitas datoze abuteris dato. **E**go iebziaui te: sed
oblita es quia de vite mea boz erat. **E**xperire modo teipsam: agnos-
ce quid viriū habes. **S**i ex te est q̄ habuisti: cur non tenuisti. **S**i nec
illd tenere potuisti: cognosce qz de super accepisti. **D**a ḡ honozē gr̄e: et
confitere quia sine me nichil potest facere. **C**onsidera q̄ necessariū sum
tibi: q̄ sufficiens et solus potens in oī bono te cōfirmare. **U**bi eras p̄i
usq̄ te vocarem: nisi in peccatis tuis. **E**t nūc vbi es nisi quo perduxi
te. **P**ed et q̄n tibi bene erat sine me. **E**t dixi. **N**unq̄ dulcissime domie
Tu solus vnicus et singularis dilectus meus: in oībus et p̄e omnibus
fidelissim⁹. **Q**uare igitur cogitasti apud te non recte: vt ires post ama-
tozes alienos. **Q**uid tibi displicuit in me. **N**unquid gloria mea aut pul-
chritudo mea. **D**ere dñe non est similis tibi in pulchritudine et in glo-
ria: in diuicijs et potencia: neqz talis in celo neqz in terra. **T**u es enim
solus altissim⁹: super oēm terram. **T**ui sunt celi et tua est terra: orbem
terre et plenitudinē eius tu fundasti. **M**ultum est q̄d creaturis donas-
ti: ex quibus magna pulchritudo sapientia et bonitas tua relucet: sed
nichil in cōparatione beate ac gloriose p̄ncie tue. **E**xperiēcia nūc didi-
ci: qz amarū michi est vel ad horam te reliquisse. **A**d me ergo reuerte-
re dicit dilectus tuus. **B**atis est q̄ hucusqz circūcurstasti. **D**isce stabi-
lis esse et mitis: sperans et fidens in me. non tantū in die visitationis:
sed habundātius in nocte temptatiōis. **E**go dimisi te vt fatigata cici⁹
ad me redires: et frustrato exteriori solatio demū intelligeres quid ti-
bi contulit dilectio mea: q̄ tociēs te inuitauit. **A**duerte igit̄ nunc: quia
ratione non caret q̄ nonnūq̄ relinqueris: quia sine affectu manes q̄
tedio afficeris: q̄ temptationib⁹ fatigaris: q̄ hinc et inde affligeris. q̄
consilium non inuenis. nec auxilium sentis: sed angustiam vndiqz et e-
gestatem pateris. **I**deo relinquo te vt agnoscas meam p̄senciam tibi
foze necessariam non modo in vna re aut in maxima tantum causa: sed

in omni pfecto adione in oī loco et tpe: tam mane q̄ sero: et vbicum
q̄ fueris ieris vel steteris. **S**ic quidem instrueris sollicite cum dilecto
tuo ambulare: et a vanis abstinere offensas q̄ cauere. **R**eliquo te vt
sciam q̄ntum diligas me: hoc est appareat tibi modus dilectionis tue.
Forciozē te et beaciozē putabas q̄ eras: sed euidentius patuit auxilio
meo tibi paululū subtrahō: quia egēs fuisti et misera. **Q**uō cognosces
dilectio tua: nisi cum mansuete portaueris grauamīa. **I**nterdū te video
tepescētem: sed vt susciteris ad feruorem et querendi diligēciam: ab-
scōdo me ad horam tamq̄ dilectus stans post parietē. **V**ideo et scio oīa:
sed exercitatio utilis ad multa maiorē dat sepe intelligēciā. **E**ciam
si me diligis: utiq̄ querere non tardabis. **S**i placeo: indagare curabis.
An ignoras quia laboriose acq̄site diuicie tenētur magis studiose. **C**ui
eq̄ optata requies sicut fatigato. **C**ui tam iocundus amor: nisi i quo
processit amati dolor. **E**t reuentus thesaurus: nonne bis carioz est q̄
prius. **D**uplex gaudiū et geminata redit leticia: de intermissa dilecti p̄
sencia. **U**tiliter igit me subtrahō: quia non dedignādo hoc ago: sed p̄
a q̄dam dispensacione sic cum amatibus ludo. **S**ufficit pro p̄nti: quia
tantillū audire meruisti. **N**o at licēciam tociens reuertēdi ad me: quo
ciens tibi senseris opus esse. **E**go numq̄ viscera mea clausi: humiliter et
seriose deprecanti.

¶ De fiducia diuine misericordie. Ca. xvij.

Deus meus misericordia mea: et ideo non sum confusus. **N**on videatur
cuiq̄ absurdum si cupiam cum dño deo meo frequentē celebrare
colloquiū: cuius benignitas me p̄grū sepe trahit et accēdit ad meditā-
dum et orandum: ita vt ei non r̄spondere vocibus durū m̄ sonet et in-
gratum. **S**ed dicit forsitan aliquis contra me. **E**rgo nec tu times deū: cum
sis reuera peccator imūdus, et vita ipsa indignus. **U**nde tibi h̄ p̄somp-
tio cordis. **E**t cū sis oīm minimus et despectioz vniuersis: q̄d adhuc te
diuinis ingeris colloquijs. **Q**uē teipsum facis. **D**ilecte mi dñe pro me
responde: quia os peccatoris apertum ē sup me. **S**i me iustificare volueris:
os meum d̄tempnabit me. **E**t si mundus fuero: hoc ipm̄ ignorauit aīa
mea. **T**u scis insipientiam et confusionem meā. **T**u loquere: ego libenter

silebo **E**t vox dilecti mei. Ne attendas ad verba exprobrantiū tibi: s;
 ausculta potius quod dixi. Non enim veni vocare iustos: s; peccatores. An non li-
 cet mihi facere quod volo? Voluntati mee quis resistet? Si tibi quavis nouissi-
 mo benefacere voluero in modico: quis arguet me de peccato? Qui sine pec-
 cato est. primum in te lapidem mittat. Si autem ipsi peccatores sunt cur gra-
 cie detrahunt? Non tu me elegisti: s; misericordia mea te preuenit. An
 adhuc aliquis audeat murmurare contra te quia accessisti ad me? Certe
 non est murmur eius contra te sed aperte contra me: quia peccatores reci-
 pio et cum illis manduco. Et quare non vindicares tibi familiaritatem
 meam: quam potius gaudeo exhibere quam retrahere? Cui ego. Dilecte domi-
 ne non imputes eis: sed michi et peccatis meis. Non ego quicquid de me.
 egere sentitur: fateor et hoc indubie: quia multo plus est quam sentitur.
 Dicit ille. Bonum tibi quia humiliasti te. sic enim semper magis lucraris:
 et gratiam meam facilius impetrabis. Propterea tamen non es abiciendus
 quia peccator es et defectuosus: quamquam temetipsum ob id despiciere debeas
 merito: nec unquam obliuisci in quantis deliquisti. Sed ne anxie intere-
 as pensa quam sepe de peccatoribus iustos facio et amicos: humiles eligens
 et de se presumentes relinquens. Non opus habeo ut dones michi ali-
 quid de tuo: sed tantum hoc peto: dilige me corde puro et sufficit. Cui
 rursus ego. Prochpudor michi quia non est quitquam in me: unde possit
 amor tuus erga me incitari. Dicit iterum. Nichil horum attendo que
 mundus ad placendum offert: nil talium requiro. amor per se satis est:
 tamen ferueat mecum et perseueret. Verumptamen cuius sunt que hominem ad or-
 nare possunt? Nonne mea sunt omnia: et que in corpore et que in anima ful-
 gent? Que autem mundi sunt et que corpus honestant: parum te im-
 plicare debent. Que vero ad decorem virtutis pertinent tua interest et
 oportet ista curare ut placeas coram deo in viuencium lumine. Iuste
 tamen te humiliasti et accusasti tam foris quam intus coram vultu mee
 maiestatis confitendo veraciter infirma et dedecora tua: atque profun-
 dius ingemiscendo. quia nequaquam dignus es familiaritatis mee ven-
 dicare gratiam vel ad horam: cum sim speculum sine macula: et tu pec-
 cator immundus ab infancia. Nemo ergo esto fragilis conditionis tue

et genere se celsitudinis mee: sic q̄ cum humili reuerencia ad me con-
fidenter accede . **E**go enim sum qui deleo iniquitates et peccata: q̄ iusti-
fico impium: dimittens ei omnia delicta propter nomen meum. **N**on so-
lum hec offero: sed adhuc maiora dona misericordie pat̄ sum prestare.
Nā et misereri potius eligo q̄ irasci: malens peccare q̄ punire. **S**ed h̄ pa-
rū visum est michi: neq̄ sic cōtentus sum vt post primam gratiam non
adiciam secundā vel terciā. **I**mmo finē non inponē miseracionū me-
arum: sed neq̄ gratiarum et beneficiorū meorum dicibilis est numerus.
Deniq̄ post peccatorum veniam post penitēciam et satisfactionem com-
pletam: reddo plerumq̄ salutaris vultus mei leticiā infundendo habun-
danciozem spūs sancti gratiam: et licet adhuc in carne peccōz morietur
in meam tamē illum recipio familiaritatem: ita vt de perpetratis malis
nulla sit erubescēda iam confusio: sed magis gratiarum actio et vox lau-
dis: quia transferunt vetera et noua facta sunt oīa. **T**am pius et mise-
ricors sum: vt semper pacior sum ad indulgendum q̄ tu ad penitēdiū
prop̄tior ad dandum: q̄ tu ad rogandum. **Q**uid igitur times: quid tre-
pidas ad sinum accedere tante pietatis? **E**t cur te alienares a gratia
mea tam sponte oblata? **E**ciam si scires q̄ proposuisses negare: nō tñ
a peccando deberes desistere. neq̄ confidenciam exaudicionis amittere
sed insuper vehemencius donec acciperes istare. **I**nfinite eī sunt mi-
seraciones mee: et quod vno tēpore negatur: alio tpe poterit pie rece-
di. **Q**uid scis si qñ conuertam ad te faciem meā: et donem tibi deside-
rium cordis tui? **E**t quid dicit p̄pheta de me? **A**ccedite inquit ad eū et
illuminamini: et facies vestre non confundent̄. **E**go magis accuso ac-
cessus tui raritatem q̄ accessum frequētem: et plus timidam verecun-
diam: q̄ promptam venie presumptionem. **D**e mea bonitate confidere:
recte humilitatis et magne fidei est indicium. **H**ec dico nno vt pecces.
Quod si peccaueris: non desperes sed cito r̄surges. **H**abes eī adhuc sp̄e:
et aduocatum apud patrem. **A**n expectare vis vt dign⁹ fias priusq̄
accedas? **S**ed et quādo h̄ poteris? **S**i solū boni et digni magni et per-
fecti viri michi appropinquare debent: peccatores et publicani quem ad-
ibunt? **Q**uid ergo euangelium dicit? **E**t erant inquit appropinquan-

tes ad ihm publicani et peccatores: vt audirent illum. **A**ccedant igitur i
digni: et fiant digni. **A**ccedant mali: et efficiantur boni. **A**ccedat par
ui et imperfecti: et fiant magni et perfecti. **A**ccedant omnes: et accedant
singuli: et accipiant de plenitudine fontis viui. **E**go sum fons vite: qui
non potest exhauriri. **Q**ui sitit: veniat ad me et bibat. **E**t qui nichil ha
bet: veniat et gratis emat. **Q**ui morbidus est: veniat et sanetur. **Q**ui te
pidus est: veniat et accendatur. **Q**ui timidus est: veniat et confortetur.
Qui tristis est: veniat et consoletur. **Q**ui aridus est: veniat vt a
dipe et pinguedine spiritus repleat. **Q**ui tedio afficitur: veniat vt gau
dio recreetur. **E**n deliciae mee esse cum filiis hominum. **Q**ui concupiscit
sapientiam: veniat ad doctrinam meam. **Q**ui querit diuitias: veniat vt
accipiat eternas et incorruptibiles. **Q**ui honores ambit: veniat vt no
men eternum in celo hereditet. **Q**ui felicitatem desiderat: veniat vt ea
sine timore et periculo possideat. **Q**ui omnium bonorum habundantiam concu
piscit: veniat ad me vt summum eternum ac imensum bonum percipiat. **E**go
sum qui omnia temporalia bona presto: et super temporalia eterna bona in celestibus
tribuo. **N**ec promissioni mee dero: cum adimpleta fuerit mandatorum meorum
salutaris observantia. **C**oronabitur autem gloriose in celo: qui legitime certauerit
in hoc mundo.

De desiderio diuine fruitionis. **Ca.** xix.

Meditatio cordis mei in conspectu tuo sp. **Q**uid a me fideli sua
uius quid iocundius esse potest quam deuote de domino deo dilecto suo
meditari? vt quem clara ac beatifica visione intueri necdum valet: sal
tem per studiosam recordationem quasi presentem sibi faciat. **C**ontempletur
igitur eum per speculum in enigmate. quem facie ad faciem non potest videre.
Scrutetur nichilominus per scripturas et figuras: quem in suo fulgore
contemplari non sufficit. **O**mnis studium querendi faciem domini nunquam frigescat
sed de die in diem magis feruescat. **I**nest autem deum amanti incessabi
lis estus ad eius visionem perfruendam: quia visio dei beatitudo est sum
ma et felicitas perfecta. **A**ppetit ergo hanc beatitudinem: quatenus totum
eius appetitum suo coniunctum fini facietur et quietetur: quoniam nullo presenti
bono poterit unquam contentari. **S**ed et crebra experientia didicit quomodo

to longi⁹ a celesti btitudine errauerit: tanto infelicioz ē et iꝑecioz ⁊ cū
nichil ī creaturis stabile appareat aut durabile: quo eius affectus pos-
sit mitigari. **R**edat g⁹ ad deum a quo facta ē: et ab illo requirat beati-
tudinem vnde sumpsit oziginē. **Q**uandoq̄dem qui creauit aīam: ipē est
qui faciat in bonis desiderium eius: **N**am talem affectum ei indidit: vt
eo dempto nullū sit bonum quo cōtentetur: nullum gaudium quo secure
fruat: **N**oli ergo hic stare anima mea quia non est iste loc⁹ reꝑeciois
tue: sed pge sursum: ascende ad eum qui te fecit: **N**am enī et ille nunci-
os misit: et ad ascendendum te inuitauit. **Q**uot desideria eterne vite in-
spirat: tot nuncios tibi transmittit: **Q**uibus susceptis: para te ad am-
bulandum. **A**mbulas si eum videre desideras. si ei placere cōtendis: si ī-
feriozibus abrenuncias: si eius amoze agis quitq̄ agendum vel dimit-
tendum fuerit. **N**ō enim tu eū prius querere posses nisi et ipse te pri⁹
q̄sisset: et sancta in te desideria suscitasset. **S**iquidem languet illa anima
non amoze sed tedio pnicioso: que eterni solis nō fuerit irradiata calo-
re. **S**z si austro suauiter flante a frigoze fuerit resoluta et meroze: tūc
mox estuare incipit pze desiderio inspirati luminis ad icomprehense ar-
chanum diuinitatis. **O** veri solis arbor inmensus: quot tunc ī aman-
te perturis estus. **S**oluis tristitie tenebras: et laboziosas aꝑtiones in
nichilum mutas. **L**ongos annos dies q̄ paupertatis: vno simplici illap-
su habūde consolaris. **O** tristium medicina: o errantium et q̄renciū ful-
gida lucerna. **T**u iugit̄ michi mica: tu mansionem in me para: donec
illucescat lux perpetua. **Q** q̄ dulcis et iocunda erit tua p̄sencia: q̄n
ex sola tenui memoza tanta p̄odeunt solacia. **Q**m libenter me possum
ad te connertere: q̄ libere omnibus renunciare: vt tua gracia merear
cōsolari. **N**on enī difficile erit aīe cupienti tuam faciē cernere a p̄sen-
cium se oblectacione nudare: cum iam maiozem interius senciāt: aut in
proximo sibi largiendam fiducialiter abs te expedet. **P**reterea nullus
insipienter cogitans putet q̄ tu aīam tibi deuotam diu inconsolatam
relinques: vel q̄ perua r̄cipiet carismata gracie p̄vniuersis victozijs
nature: quia nec in qualitate nec in suauitatis quantitate poterit vni-
q̄ tue celesti consolacioni cōparari qualiscumq̄ trena delectacio et vnde

cumq; cōcepta. **Studeas** g. fidelis aīa talē te exhibere xpō celesti sponso
vt eius grā et consolatione digna sp existas: quia per ipsum et in ipso
copiosissime reperies q; te ī quavis anxietate positam consolet. **Quāto**
frequenti⁹ ad ipsum accesseris ei⁹ q; lateri vicini⁹ et tuū applicueris:
tāto tibi dulcior apparebit et iocundior. **Qd** si te subtraxeris: tu sola
detrimentū pacieris: ille aut in sua permanēs pulchritudine nil moles-
tum sentiet nec triste. **Tu** bonitate eges illius: ille nullius. **Pro** tu be-
atior ex ipso fieri potes: ille ex tuo prouectu non valet. **Solus** est qui
sibi sufficit: solus cui nichil addi minui ve potest. **Eius** gracia sunt que
cumq; sunt: quecūq; viuunt sentiūt et intelligunt. **Merito** ergo omīa
que creata sunt: ipsum laudātes benedicunt. **Qsi** sufficientē eū enarraē
tibi explicare possem: q; libenter id agerē. **Sed** ineffabile ē sicut est ef-
fari prohibet. **Silr** qd̄ inexcogitabile fertur: nulla cogitatione vel vo-
ce vere format. **Et** cū ita sit cogita tñ interī huāno moze de creatore
tuo: habendo meōziam suauitatis ei⁹ pro solatio: donec pñciam vult⁹
sui tibi ostendat in regno.

De gemitu aīe et dilatione glorie. **Ca.** xx.

Ego dixi in excessu mētis mee: proiectus sum a facie oculozū tuo-
rū. **Percussum** est cor meū intra me: ex dilatione glorie tue. **Lo-**
quor g. et confabulabor cū amaritudine aīe mee. **Vis** amoris tui di-
cere cōpellit: nec patit̄ tibi aliquid abscondi. **Quid** igitur referā? **Ecce**
deus meus: in pace amaritudo mea amarissima. **Qui** non intelligit: quid
hec volunt nescit. **Non** ego sed scio et sentio: et ideo cantare cum pro-
pheta non erubesco. **Tibi** dño deo meo loquor cui omnia sunt nota: qui
et scire dedisti et sentire pro bona voluntate tua: ne forte plus glorie
aut aliquid ab incipiente existimer. **Qd** ergo a te accipi: dicere possum
tibi. **Et** quid opus est tibi dicere: cum oīa scias nec vllū ex hīs solaciū
expectes? **Et** quale solacium tibi veniret: qui es consolatio desolatoꝝ?
Ergo michi totum pdesse potest qui verboꝝ adhuc solatio indigeo: vt
sermonib⁹ bonis et dulcib⁹ excitem affectū meum in te: et faciam refri-
geriū aliqđ̄ desolate aīe mee. **Etenim** cum non possim te videre presen-
tem lugebo absentem: quia et hoc amoris est iudicium: et dulce satis

amanti. **J**am sensus huius versiculi apparere incipit: quia de anima amante recte scribitur. Quanto enim ardentius amat quantoque vehementius eterna desiderat: tanto veracius virtutem huius versiculi in se vivere sentit. Non sunt frigida verba nisi non amanti: nec surda organa nisi cor obturanti. **S**cit amans et flagrans anima et totiens intra se conturbescit cor eius: quociens ex amore eterne pacis compugitur. **J**am ergo dicit tibi domino deo suo. non hominibus quibus ignota esse cupit. **E**t si hominibus aliquando loquitur: hoc tamen foris est quod illi audiunt: tibi quicquid dicit intus dicit: et amando magis quam sonando. **E**cce ait: in pace amaritudo mea amarissima. **N**ec si confiteatur. **P**ostquam ad pacem mentis te largiente redi: magis michi graue esse incipit fallax status mundi. **V**ideo enim in hac pace quantum disiungor a summa pace. **E**t quidem prius occupata desiderijs terrenis et varijs commota passionibus plurimum impediabar ab interioribus meis. et per consequens a contemplatione celestium: pro quibus anxie gemere debui sed minime potui: quia sensum interni doloris per ineniam peridi. **J**am vero sublatis iam cogitationum tumultibus in pace mentis aliquantulum resideo: et toto cordis desiderio ad superna trabor: et amplius plango quia bonis celestibus non fruor: quam prius plangebam cum mundi malis cruciarer. **E**st ergo amaritudo anime mee in hoc mundo degere. sub peccati sarcina incedere: sed hec michi amarissima fit: cum pro posse meo recollectis in vana affectibus bona iam cordis pace precior: atque totis medullis in amplexu eterne pacis commoueor: et tamen propter mortalitatis mee vinculum apprehendere impedio. **I**deoque ad te cum gemitu clamare compello: et dico: **I**nfelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? **N**on scio grauius onus quam diucius peregrinari a te in seculo: quia in amore laborans nullam preter te consolationem requiro. **E**uidenissima namque comprobatione didici non posse animam meam bonis saciari penitus: nec veram adipisci beatitudinem: nisi tibi coniuncta celestem acceperit mansionem. **L**icet enim excessive amet flagret et contempletur sita in corpore: in-saciabilis tamen perseuerat eius affectus: nisi deposito corpore. **I**dcirco in adpectione summi boni et in lumine vultus tui: finis

eius cōsummat. **O** rex celi summe amabilis: o dilecte mi pulcherrime: totus desiderabilis. **Q**n̄ adimplebis me leticia cū vultu tuo: qn̄ faciabis oē desiderii meum fonte p̄henni. **H**itiuit in te aīa mea: et multipliciter affligit te non adepto. **Q**m̄ diu in terris viuo et te nondū video: triste est michi oē qd̄ cerno. **I**n t̄m̄ calefcit coz meum: vt nō modo semel sed sedule ī excessu meo dicam: qn̄ veniam et apparebo ante faciem dei mei. **C**rescit adhuc amor: desiderium amplius ignescit: ita vt flere die noctuq; non cessem dum cogito per singulos dies. vbi est deus meus. **A**māti namq; dulce est pro te flere dum quod desiderat non potest habere: sed oportet vtiq; expectare et carere. **E**x hīs fletib; magis pascit et confortatur amans anima: q̄ si haberet oīa terrena. **N**am si illa diligere pro te nullatenus fleret. **O** q̄ beata et tibi placita fusio talium lacrimarū. **S**iquidem secularium gaudiorū ac tp̄alium cupiditatum sunt p̄emtrices: et celestium consolationū deuote ip̄etratrices. **P**ropterea specialium deuotoꝝ et solummodo amanciū est iste p̄fluui; tam sc̄ap̄ lacrimarū. **A**lia rō lacrimarū hīs qui misera necessitate cōstringunt. **I**lle qz morbidus est. ille quia oppressus est: alius quia iniuriam patitur: alius quia sue voluntati contrahitur: nonnūq; lacrimatur. **S**ola tu anima deuota diuini amoris lacrimas fundis: scilicet pro dāpnis aut temporalib; et causis trāsitorijs vero dei iudicio te submittis et gratias agis. **R**emo t̄n̄ in deuotis velut insipientem te iudicet aut impatientem. audiēs te flentem: quia lacrimae iste non grauant sed recreant: non maculant sed lauant: nec oculis officiunt: que oculos cordis puriores reddere cōsueuerunt. **S**entiant alij de te quod volunt: non possum ego aliud nisi bonum de te sentire: nam et consimili fletu opto potari. **S**i inquit mecum optas lacrimari: poteris et consiliari. **U**tinam esset aīa tua pro anima mea: nunq; ignorares quod sentio. **E**go scio cui credidi: et certus sum quia facilius est negare celum et terram non existere: q̄ deum non esse. **E**t scio quidem ipsum esse bonum anime mee: et nunq; me beatam fieri posse: sine eius perfecta contemplatione. **C**uius contēplatio quia necdum michi est collata neq; firmata perpetue: nimirum plan-go q; tanta priuor felicitate. q; hui; vite tenebris inuoluoꝝ: q; p̄ri

a sic grauoꝝ infirmitate vt lucem illam non valeo sufferre : et q̄ tam
exigui sit momenti et tectum nebula quitquid meditoꝝ de celesti glozia.
Quapropter planctum sepe gemino pro cātu? et dum dicitur michi p̄
singulos dies vbi est deus tuus: magis cōpungitur spiritus meꝝ. **D**enso
enī suspense. **U**bi est bonū meum? et perfectū cordis mei gaudiū? **U**bi
pax et requies vera? **U**bi hec oīa ineffabilia bona? nisi cum deo meo?
Et qñ hīs perfungar? nisi cum ei fuero sine medio cōiūcta? **E**t qñ ibi
ero? **C**redo spero: sed non possideo. **U**bi est gꝝ deus meus quē sic amo
et nondum video? cuiꝝ amor me tociens vulnerat. absentia cōtristat. sꝫ
et visitacio nonnumq̄ recreat? **U**bi est deus meus? quem semel vidisse
est oīa didicisse? **U**bi est deus meus? in quem cor meū et caro mea ex
ultare iugiter cōcupiscit? **U**bi est deus meus? pro quo tot labores sus
tineo et dolores? cuius mēozia dulcis sed presencia carioꝝ oēm de corde
mesticiam repellit? **U**bi est spes mea? et tota gloziacio mea? **N**onne in
te deus meus? salutare vultus mei? **O**stende michi gloziam tuam? et ne
auertas faciem tuā a me: et cessabo conqueri. **S**i litigo parum tecū ne
michi iproperes. **A**mor ei vebemēs habet modos mirabiles. **E**xpectaē
ecogoz? et desiderare magis instigoꝝ: sicqꝫ duellum amabile perseuerat.

De memoria celestis patrie. Ca. xxi.

Domine dilexi decore domus tue: et locū habitatiois glozie tue
Quā libenter apud te essem bene nosti deus meus? et q̄ intime
hoc desidero: non possum satis dicere. **N**ō solū hoc peto cū michi male
est: sed eciam quantumlibet hic m̄ bene sit opto tñ vt magis tecum m̄
eē liceat. **S**ed quō satis fiet desiderio meo? **H**ic me esse tedet et opoz
tet? tecum esse libet: et nondum licet. **N**ō video nisi vt paciēs dilacio
nem istā feram: et opcionem meā tibi resignē. **Q**uid ei? **M**ilitare volo
cū sic oportet fieri? **A**bsit. **E**t multi siquidem scī se sustinuerūt ī hoc se
culo: quoz tñ corda erant in celo. **Q**uod si meam protendere volueris
pegrinacionē: parebo eciam quousqꝫ tibi placuerit. **D**erūptñ vt cōpla
cicioꝝ sit in expectatione sua affectus essendi tecū: volo interi aliquid
de mansione celesti meditari mecum. **N**on tamen p̄sumo vel mīma illa
penetrare gaudia que p̄parasti diligentibus te: sꝫ ipsim modicum quid

meditabor vnde affectus meus sepe terrenis pressus et infectus iterum exci-
tetur: et in spem vite eterne subleuetur. **O**si dies illa illuxisset: quo celi
gaudia me rapuissent. **Q**uoniam letus tunc forem et quoniam felicem me putarem
quoniam utique tunc instabili pace beatus essem. **N**ec opus foret inde aliquid
investigare: quoniam nulla possent secreta latere. **S**ed in nocte vita mea ver-
satur: et ideo non mirandum: si caligat oculus meus inter nebulas glorie.
Attamen leuabo oculos meos a longe prospectans. et sanctam illam ciuitatem
iherusalem salutans: que constructa in celis viuus ex lapidibus angelis
videlicet et hominibus sanctis: plena semper existens in laude et canore iubilo:
deum sine fine laudando. **E**ya et aye nunc anima mea assumptis desiderio-
rum penis perge sursum euola a corporeis sensibus: transmigra a visibili-
bus mundi figuris ad habitaculum dei sanctum: ad iherusalem nouam per-
petua pace stabilitam: gloria et honore coronatam: et omnium bonorum
aggregatione perfectam. **E**cce mira et ineffabilia: que non licet homini lo-
qui. **S**ensus non capit intellectus non attingit humanus: quod gloriosus
sit deus in sanctis suis: quoniam mirabilis in maiestate sua. **E**xte-
nde cogita-
tum tuum usque in altissima: dilata desiderium tuum in perpetuas eternitates:
et dic cum propheta. **G**loriosa dicta sunt de te: ciuitas dei sancta. **I**bi quicquid
desideratur habetur: et quicquid habetur secure possidetur. **I**bi videtur
deus facie ad faciem clare et sine enigmate: non raptim nec horarie:
sed sine fine limpide. **I**bi cognoscitur beata et gloriosa trinitas et insepa-
rabilis vnitas: que ab omnibus celi ciuibus adoratur laudatur et be-
nedicitur. **I**bi est ille vnicus dilectus singularis et preciosior cunctis o-
pibus thesaurus desiderabilis dominus meus ihesus christus ecclesie sponsus immorta-
lis: in quo sunt omnes thesauri sapientie et scientie dei a seculo abscondi-
ti: sed ipsis beatis manifesti. **Q**uoniam iocundi sunt omnes sancti ante faciem
sacri sanctorum: qui est causa et origo salutis eorum. **I**bi enim non in pro-
uerbijs loquitur eis: sed palam de patre annunciat ipsis. **I**pse liber eorum
verbum in principio apud deum: docens de omnibus et adimplens omnia:
ita ut nichil desit eis in gloria. **O** felix sempiterna gloria: que non de
breui mercedia: sed in splendoribus sanctorum de dei presencia. **I**bi est et
gloriosissima mater dei perpetua virgo maria: totam celestem curiam per-

ornans specie et pulchritudine sua: quam circūbant et comitant vir-
ginales turme: tamq̄ flores rosarum et lilia conualliū. **I**bi sunt ange-
li et archangeli in suis ordinibus positi: diuinis laudib⁹ alacriter in-
tenti: quozum alij sup̄remi alij mediij alij inferiores secundum tres ierar-
chias sunt distincti. **I**bi sunt patriarche et p̄phete qui de aduētu xp̄i
spiritu sancto olim repleti p̄cinerunt: et nunc ip̄m dñm ihesum xp̄m re-
gem regum deum verū cognoscunt: ac incessabili laude benedicunt. **I**a
vident oculo ad oculum redemptorem suum: quem diu expectabant et
toto corde aduenire desiderabant. **I**bi sunt preclari et omni veneracio-
ne dignissimi p̄cones xp̄i apostoli et discipuli domini sanctitate et gra-
tia pleni: fundatores catholice fidei: sed nunc deuoti intercessores in e-
terna gloria pro hijs quos in fide genuerunt et instruxerunt. **I**bi pre-
cipue fulget venerabilis baptista xp̄i iohannes: amicus sponsi specia-
lis. **I**bi petrus clauiger celestis: paulus doctoz egregius. **I**bi iohānes
euangelista ihesu familiaris amicus custos virginis: theolog⁹ sum-
me trinitatis limpidissimus. colūpna p̄mitiue ecc̄ie: rector et funda-
tor totius aspe. **I**bi andreas crucis amator precipu⁹. **I**bi iacobus thōs
et philipp⁹s: cū ceteris apostolis et euāgelistis ecclesiarum columpnis.
Hozū fidem tenere et exempla imitari: ad vitam etrnā est puenire. **I**
bi sunt incliti martires milites xp̄i fortissimi proprio sanguine purpu-
rati. et ieternum cum ipso bti: quozum licet corpa crudelissime laniata
fuerunt: tñ anime eozum per tormenta a xp̄isto separari non potuerunt.
Ibi sunt lucidissimi confessozes: q̄ vitam secularem cōtempnētes: meru-
erunt fieri celestes. **I**bi sunt magni gloriofi q̄ doctozes: p̄ vite scē me-
ritum alicuius in dei contemplacione suspensi: e quibus multi uiuentem
ymaginem sc̄itatis in suis reliquerunt scripturis. **I**bi sunt iuuenes et
virgines senes cū iuniorib⁹ nomen dñi assidue collaudantes: et quitq̄
boni ac virtutis vniq̄ gesserunt diuine maiestati ascribentes: sp̄ gra-
ti sp̄ deuoti semper iocundi sp̄ et accēsi: nec vniq̄ fastideo pressi: s; iuzi
cōtemplacione in deum eredi. **O** q̄ gloriofum ē hoc regnū in quo cum
xp̄o regnāt oēs sancti: stola p̄ima amicti de reliqua q̄ securi. **I**bi iā
sequuntur agnum quocumq̄ ierit: quia nulla sepacio ab ipso erit: sed

in eternū gaudentes in dño gaudebunt. **H**ec aīa mea contemplare:
 et super oīa visibilia tuā cogitationē suspende. **V**ere locus iste est scūs:
 et in eo est dñs. **H**ic sp̄ pax et gaudiū redundant: hic omnium bonozū
 affluencia: oīmq; malozū perpetua carēcia. **O**si posses modicū quiddā
 de ineffabilibus scōzū gaudijs rapere vnde pegrinatio tua aliquantisp̄
 consolaret̄: quia apud me non inuenies nisi labores et dolores temp/
 rationum impetus et luctus seculi. **O**si tibi dignetur aliquid inspirare
 superni luminis auctor: nec vacuam te ad arefcētes escas meas remie/
 tat: sed scōm diuicias superhabundātis gracie sue ab omnibus materi/
 alibus te purificet formis et euacuet: vt in abissum sue eterne clarita/
 tis vel raptim inducat. **V**tinam ex illo celesti scūario formam et exem/
 plar vere scītatis quā imiteris reportes. **M**eliora sunt enim et verio/
 ra exemplaria celestiu et confirmatoz: q̄ que terrenis demonstratiōni/
 bus probant̄. **D**a michi dñe deus sapere et intelligere que sit sanctorū
 perfecta felicitas nō ex codicib; inde scriptis: sed per sp̄m sc̄m q̄ docet
 de celestibus secretis: supra id etiā q̄ possit humanus attingere sensus.
Da et vitā meam multo feruētius ad spūalia eleuare: et inter crebra
 tribulationum pondēra paciencie palmam fortiter tenere: donec soluto
 carnis debito: ad hāc q̄ desidero benedictionē tua mīa valeā puenire.

De accessu ad sc̄m scōz ih̄m xp̄m regē angeloz. **Ca. xxij.**
Qu es ipse rex meus et deus meus. **E**xurge anima mea: veni et
 ingredere in locum tabernaculi ammirabilis vsq; ad domū dei
 Decet namq; vt ceteris omillis cum supplici reuerencia nunc procedas
 ad salutandū dominum n̄m ih̄esum xp̄m saluatorem ac redemptorem
 tuum: qui est caput omnis principatus et potestatis gaudium et co/
 rona scōzum omniū: firma spes et certa expectatio cunctorum fidelium.
Ipse est qui te fecit et redemit: ipse pro te laborauit certauit et vicit.
Ipse est aduocatus tuus: et propiciatio pro peccatis tuis. **I**pse est con/
 solator tuus: prouisor tuus et gubernator tuus. **I**pse est vnicus et sin/
 gularis dilectus tuus: qui pascitur inter lilia: et inter tua optat com/
 morari vbera. **Q**uis vmq; tibi tanta bona fecit: **Q**uis tanta caritate

te dilexit? **A**d hunc accede: huic te prebe. **A**peri ei cor tuum: et enu-
mera coram illo quaecumque diu celata portasti. **N**emo tibi melius indi-
cabit nec reuelabit quid spei vel consilij sit gerendum in rebus huma-
nis: que tot variantur euentibus. **A**pud ipsum vota tua et desideria:
et in ipso tua permaneant consilia. **S**pes hominum vana: ipse autem e-
st stabilimentum pacis. **P**er ipsum accessum habebis ad patrem: et ab ip-
so omnis gracia tibi donat: et virtus apertior infunditur. **S**ive tristeris
sive gaudeas: ad ipsum semper recursum habeas. **I**pse speculum vite: et nor-
ma iusticie. **I**pse lux indeficiens anime: amor pudicie et gaudium con-
sciencie. **P**ropter ipsum facilliter omnia contempnes delectabilia: propter ipsum
omnia amara et contraria erunt tolerabilia: et placebunt eius amore to-
lerata. **D**enique ex ipso et per ipsum et in ipso sunt omnia. **A**d ipsum
principaliter omnis intentio omnis actio sermo lectio oratio meditatio re-
spicere debent et speculatio. **P**er ipsum tibi salus datur: et eterna vita
preparatur. **P**ropter ipsum non timebis mori nec recusabis vivere:
quia eius fidelitati debes te credere: nec eius honori vel amori quidquam
preponere. **N**unc ergo accede: et gracias tuo redemptori age. **O** dul-
cissime et super omnia amantissime ihesu sis deuotissime salutatus: al-
tissime laudatus: et nunc et eternaliter ab omni creatura benedictus.
O dignissime ihesu quid honoris unquam referam aut quam gratiarum
actionem tibi reddam: qui michi infinitas exhibuisti misericordias. **E**t si aliquid
inuenirem quod tibi donare possem: nonne tuum esset antequam darem?
Quid ergo retribuam? **P**arum vel nichil habeo. **N**unquam de nichilo sacri-
ficare possum. **A**ccipe tamen sacrificium humilitatis paupertatis nichilita-
tis mee: et sit totum tibi ascriptum: quia quid michi impartiri voluisti. **D**i-
cant et pro me laudes imensas omnes angelorum choiri: tibi semper assisten-
tes. **D**icant et omnes spiritus iustorum: alta iubilacione id ipsum repetentes.
Sed adhuc quid agam in memoriam et laudem sanctissimi nominis tui?
Multa deberem agere: multis teneor et obligor: et vix ad minima
sufficio. **L**egam igitur de te ihesu mi dulcissime: scribam de te cantabo
de te. **C**ogitabo de te loquar de te: operabor pro te. **P**aciar pro te.
Exultabo in te laudabo te: magnificabo te glorificabo te. **D**igne

adorabo te quia deus meus es tu: in quem credidi quem amavi quem quaesivi quem speravi quem optavi. **F**ac mecum signum in bono: ut videant oculi mei speciosum vultum tuum in celo. **A**d pedes tuos humiliter mente me prosterno deprecans obnixae tuam clementiam cum lacrimis: quatenus michi misericors esse digneris. **S**cribe nomen meum in libro vite: nec unquam illud deleatur: quod sancta manus tua conscripsit. **E**go infelix et sanctorum meritis valde dissimilis: de tua superhabundanti prerogativa meritorum confidens implozo: ut saltem inter infirma et extrema electorum membra merear computari. **S**cio scio et vere scio. quia non est talis vita et conversatio mea ut confidere aliquid de meipso audeam: sed tota spes et consolatio mea in precio preciosi sanguinis tui constat et requiescit: in quo me totaliter pono et ponendum sentio: cum omnibus que egi deliqui merui et omisi. **V**ide ergo exiguitatem et indigentiam meam clementissime ihesu: attende affectum cordis mei quem ad te gero et habeo: non quia ego sum dignus. sed quia tu es benignus: qui ab indignis non dedignaris tangi et amari. **T**erret me impuritas mea: sed iterum me trahit et allicit ad te maxima pietas et humilitas tua: qui non solum homo fieri: sed etiam pro homine peccatore pati et mori et sepeliri in vera caritate consensisti. **I**deoque ad te confugio: qui a nichil boni in me inuenio. **T**u supple pro me: quod minus valet vis mea perficere. **T**u desiderium michi tribuisti ut te salutarem laudarem atque benedicerem: quia spes mea tu es: et portio mea in terra vivencium. **D**esiderium anime mee est esse tecum in regno celorum: sed quia tempus meum nondum est paratum: expectabo te usque ad vesperam. **I**nterim hec michi consolatio in loco peregrinationis mee: quod memor sum nominis tui et maxime caritatis tue: et quia presentem te habeo in fide et sacramentis ecclesie. **I**ntollerabile michi proorsus foret in hoc mundo vivere: nisi spem haberem in te domine. **N**on enim consentio gaudere cum seculo: et ne sine consolatione manerem et gaudio: in te statui gaudium meum ponere. **M**ultum sepius errarem et multum in cogitationibus fluctuarem: nisi te in memoria mea et ymaginatione tenerem. **E**t quia divinitatis tue altitudinem capere non valeo nec in corpore

zeam veritatem comprehendere sufficio. Tunc me ad se humanitatis
tue gesta et verba conuerto: quia hec cogitas non oino a tua diuini-
tate recedo. Grās tibi bone ihesu dulcis et amande: quia frater meus
os meū et caro mea fieri dignatus es. Grās et scē marie matri tue: de
cuius virginea carne sacrosca corpis tui mēbra assumpsisti: ac median-
te anima rationali pfecte diuinitati adunasti: vt ipsa non sōm hominis
sed et dei mater digne ac fideliter appelletur.

De processu ad salutandum virginem gloriosam. Ca. xxij
Asistit regina a dextris tuis: in vestitu deaurato. **Q**uamuis
nullus sim meriti sed multoz delictoz conscius michi: et tamē
pergrandis fiducia mea passio tua domine ihesu: et meritum gloriose
virginis sancte marie mris tue de qua parumper cogitare nūc libet: et
q̄so vt liceat. Quis eī ego sum vt auctam accedere ppius: nisi licencia
postulata prius. Scio indignitatē meam in eius singulari reueren-
cia non debere apparere: quam nimirū angeli venerantur cū stupōe di-
cētes. Que ē ista que ascendit de deserto mundi: delicijs affluens para-
disi. Vocirco o predulcissima maria nequaquā michi conuenit tuam glo-
riam et honorem. tuam pulchritudinem et magnificentiā cōsiderāe: qm̄
terra sum et cinis ymmo terra vilioz et cinere: quia peccatoz sum et ad
oē malum procliuus. Tu autem celo celsioz facta mundum habes sub
pedibus: et ppter honozē filij tui omni honore et reuerencia digna ex-
istis. Atamen ineffabilis pietas tua que omnem cogitatū excedit. af-
fectum meum ad te sepe trahit et allieit: quia tu es vtiqz solamen de-
solatorum: et tu libens miseris peccatozibz cōsueuisti subuenire. Ego
q̄dem oibus bonis consolacionibus et confortacionibz et maxime gra-
cia filij tui me egere scencio: nam meipsum nullatenus iuuare sufficio.
Tu autem p̄ssima mater si meam puitatē dignaris attendere: multis
me potes auxilijs subleuare: atqz vberioribus consolacionibus inter-
p̄ssuras refouere. Cum ergo aliq̄ pressura vel temptatione fuero circū-
uentus: cito michi et sine trepidacione ad te est recurrendum: quia ibi
p̄onior misericordia: ubi amplioz redundat grā. Qd si forte aliq̄ li-

bet speculationi excelsae glorie tue intendere atque honorifice te ex intimo corde salutare. Longe puriori me oportet corde procedere: nec sine superflui luminis dictu michi expedit proficisci. **V**ere non est illi gloria sed digna confusio irreddenda: quisquis reuerenter ad tuum presumpserit ostium accedere. Oportet autem accedentem summa cum reuerentia et humilitate procedere: bona tamen spe simul iuncta: quatenus tua miserante clemencia dignus sit admitti. **H**umiliter ergo ac reuerenter deuote et confidenter ad te procedo: gabrielis salutationem in ore portans tibi suppliciter offerendam: quam et inclinato capite ob tui reuerentiam et expansis manibus ob eminentem deuotionis affectum lete represento. atque eandem censies millesies et multo amplius ab omnibus celestibus spiritibus pro me dici peto et exoro. **N**am quid dignius et dulcius pro patri offeram: proorsus ignoro. **A**uscultet nunc sancti nominis tui pius amator. **C**elum gaudet: omnis terra stupet: cum dico aue maria. **S**athan fugit: infernus contremiscit. cum dico aue maria. **M**undus vilescit: caro marcescit: cum dico aue maria. **A**bscedit tristitia: venit noua leticia: cum dico aue maria. **C**orporis euanescit: cor ex amore liquescit: cum dico aue maria. **C**rescit deuotio: oritur compunctio: spes proficit: augeatur consolatio: cum dico aue maria. **R**ecreatur animus: et in bono confortatur eger affectus: cum dico aue maria. **S**iquidem tanta est suauitas huius benedictae salutationis. ut humanis non possit explicari verbis: sed semper altior manet et profundior: quam omnis creatura indagare sufficiat. **P**ropterea iterum flecto humiliter genua mea ad te sanctissima virgo maria: et dico aue maria. **S**uscipe clementissima domina mea sancta maria hanc deuotissimam salutationem et me in ea suscipe: ut aliquid habeam quod tibi grate placeat quod michi fiduciam ad te prestet. quod maiorem semper amorem accendat: ac in iugi deuotione tui venerandi nominis conseruet. **U**tinam ad satisfaciendum desiderio honorandi et te salutandi ex totis precordiis meis omnia membra mea a modo verterentur in linguas: et lingue in igneas voces: ut modum inuenirem te glorificandi dei genitrix in eternum. **U**tinam adhuc pro omnibus peccatis meis quibus iram merui et grauissime filium tuum

contristauit: te quoque et omnem exercitum celi sepiissime inhonorauit et
offendi: hanc suauissimam gabrielis salutacionem reddere valeam tam
quod sanctam et puram oracionis hostiam: omnium commissorum meorum
expiatricem. **Ut**inam quoque cum nimis fragilis vita mea sit et labilis
pro vniuersis excessibus et negligencijs meis. pro omnibus etiam cogita-
cionibus meis vanis imudis et pueris: oes beati spiritus et anime iustorum
purissima deuocione et ardentissima demptacione. dicant tibi o beatissi-
ma virgo maria ac centupliciter in honore tuo altissimam hanc repli-
cent salutacionem: qua pater et filius et spiritus sanctus te primum
per angelum suum statuit salutare: quatenus sic aliquo modo regiam
incensum dignum in odorem suauitatis: qui nichil bonitatis et digne
in me reperio recompensacionis. **Sed** et nunc in presencia tua prostratus
et sincera deuocione inuitatus atque totus in veneracione almi flui-
nominis tui accensus: presento tibi leticiam salutacionis istius: quando
gabriel archangelus a deo missus secretarium thalami tui est ingressus
et flexis reuerenter genibus noua et inaudita a seculo salutacione tua
virginalem faciem honorauit et dixit. **Aue** gracia plena dominus tecum.
Quam et ego fidelium more et aureo si possem ore ex integro cu-
pio persolvere: atque ut mecum omnes loquantur creature ex intimis vis-
ceribus concupisco. **Aue** maria gracia plena dominus tecum: benedic-
ta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui ihesus christus. **A.**
Hec est salutacio angelica spiritus sancti institutione formata: tue dig-
nitati et sanctitati maxime congrua. **Hec** est oracio pua verbis alta mis-
seris: breuis sermone lata virtute: super mel dulcis et super aurum pre-
ciosa ore cordis iugiter ruminanda: labijs quoque puris frequentissime le-
genda ac deuote repetenda. **Na** verbis paucissimis contexta: et in latif-
simum torrentem celestis suauitatis diffunditur. **Sed** ve fastidiosius ve
in deuotis et vagis oratoribus: aurea verba non poterantibus. nec mellea
pocula gustantibus: qui tociens dicunt aue maria sine attencione et re-
uerencia. **O** dulcissima virgo maria: custodi me a tam graui negli-
gencia et desidia: et tribue veniam de transacta iam culpa. **Ero** amodo
deuocios feruencios et in dicendo aue maria attencios: siue in cho-

ro siue in cella siue in orto siue in agro: aut quocūq; locorum. **E**t nunc post hec quid petam a te dñā mea carissima: Quid melius quid ve vtilius et quid tam necessariū michi indigno peccatori nisi vt inueniam graciā corā te et dilectissimo filio tuo: **P**eto ergo graciā dei te interueniente et ipendente: q̄ teste angelo apud deū plenitudinē inuenisti gracie. **N**ulla carior est peticio: nec vlla re plus indigeo q̄ grā et dei miā. **S**ufficit michi gracia dei: ceteris non obtentis. **Q**uid ei est oīs conatus meus sine illa: **Q**uid item impossibile: ea assistēte et iuuante: **H**abeo multas et diuersas aī egritudines: sed diuina grā efficacissima medicina ē contra oēs passiones: et si dignāter abuenerit vniuersas mitigabit. **H**abeo q̄ inopiā spiritualis sapiencie et sciencie: sed diuina grā summa magistra est et doctrix celestis discipline: que repente ī cūctis necessarijs me sufficit īstruere. **N**ā vltra necessariū aliquid petē aut p̄ter licitū aliquid velle scire hec ipsa grā dissuadet: sed huiliari sub se et contentari seipsa monet et docet. **H**anc igit̄ ī ipetra grām clemēs virgo maria: q̄ tā nobilis et p̄ciosa vt merito aliud nichil desiderare debeā a petere q̄ grām pro grā.

Que cōsolatione p̄ssime m̄ris virgīs marie. **Ca. xxiiij.**
Diffusa est gracia in labijs tuis. **E**ya obsecro te dñā mea: vel nunc parū loquere scā maria. **A**peri os tuū in noīe filij tui: qui te benedixit in oī gracia spūali. **E**go sum inquit mater mie: plena caritate et dulcedie. **E**go scala peccōz: reozum spes et venia. **E**go mestozum consolatio: et scōzum specialis leticia. **T**ransite ad me omnes qui diligitis me et ab vberibus consolationum mearum adimplemī: quia pia sum et misericors omnib; me iuocantib;. **V**enite oēs iusti et peccōres rogabo pro vobis patrem: rogabo et filiū: vt repropicietur vobis per spm̄ sandū. **O**mnes inuito oēs exspecto: oēs ad me venire desidero nullū peccatorem despicio: sed super penitente peccatore eciā cū āgelis dei in celo magna caritate cōgaudo: quia non perit p̄ciosus sanguis filij mei effusus pro mundo. **A**ccedite ergo ad me filij hominū: attendite et vite zelum meum pro vobis ad d̄um filium meum ihesum cristū. **E**cce ego iram eius in me suscipiam: placabo illum sedulis precibus:

quem vos offendisse cognoscitis. **C**onuertimini et venite. agite penitē
ciam: et impetrabo vob̄ indulgēciā. **E**cce ego sto inter celū et terram:
inter deum et peccatorē: et ne pereat iste mundus obtineo meis precib̄.
Nolite ḡ abuti mīa dei et mea clemencia: sed omnē caute offensam:
ne subito super vos redeat indignatio et intolerabilis vindicta. **P**re-
munio filios meos: obsecro dilectos meos: estote imitatores filiū mei
et matris vr̄e. **R**ecordamini mei: que vestri nō possum obliuisci. **E**go eī
sum oīm miserorum miseratrix: omnīū q̄ fidelium p̄ssima aduocatrix.
O graciosissimū verbum: omni celesti dulcedine plenū. **O** vox sub-
limis de celo rorans. suauiter influens: peccōres consolans. et iustos letifi-
cans. **O** celestis fistula: q̄ dulciter resonas in desperata consciencia.
Et vnde michi: vt alloquatur me mater domini mei: **B**ndicta tu m̄
sanctissima et benedictum eloquiū oris tui: nam mel et lac sub lingua
tua: et odor verborum tuorū super omnia aromata. **V**ia mea liq̄facta
est vt locuta es o maria. **E**cce vt facta est vox cōsolacionis tue in au-
ribus meis: exultauit in gaudio anima mea. **R**euiscit nāq̄ intra me
spūs meus: et omnia interiora mea gaudio nouo pfunduntur: qm̄ bona
et iocūda per te michi hodie sunt nunciata. **T**ristis erā sed nunc gau-
deo p̄pter tuam vocem. **V**ox enī tua dulcis in aurib̄ meis. **G**rauat⁹
eram et desolatus: sed nunc releuat⁹ sum et confortat⁹. **M**isisti enī ma-
num tuam de alto et tetigisti me: conualui de infirmitate. **D**ixi loqui po-
teram: sed nunc libet etiam cantare et gr̄as tibi magnifice agere. **E**de-
bat viuere: sed iam nec mori timeo: quia te aduocatam apud filium sci-
ens pro mea causa teneo: cuius m̄e me commendo ex hac hora et de in-
ceps omni in momento. **E**x quo enī locuta es ad eorū desolati orpha-
ni tui repente in melius sum mutatus: et valide interius recreat⁹. **Q**uo
bāmmodo desperatus iacui: sed accessit consolacio tua: meq̄ erexit cū io-
cūditate dicens. **Q**uid est fili: et qui sunt q̄ volunt nocere tibi: **N**oli ti-
mere: ego videbo pro te fili mi. **Q**uo ego et viuit filius meus ihesus
fr̄ tuus qui est ad dexteram patris: fidelis vtiq̄ pontifex et interces-
sor pro tuis peccatis. **I**n ipso summe sperare debes: quia ipse est vite da-
tor et mortis destructor. **E**x me tēperaliter incaenatus: ex patrie eter

naliter genitus: toti mūdo in salutē est dat⁹. **E**cce vñ spes et cōsolatio
et per quē fides et victoria. **D**it ih̄s et maria semp in tua memoria: et
non timebis iimici iacula. **O** felix hora quādo tribulato cordi meo
ad te dignaris o p̄ssima virgo maria. **O**si esset longior mora ad audi
endum verba tua cōsolatoria: nā vehemēter me accendunt et afficiūt:
qñ ex intimo me tangunt et instruūt. **B**eata vbera tua diuina maria:
que nunq̄ cessant dulcissimum consolationis lac fluere. **N**am p̄re vber
tate gracie lactentis olim pueri tui dilecti ih̄esu non potes innatam tibi
m̄iam denegare postulanti: sed gratiam sepe exhibes etiam ī multis
delinquenti. **O** mater summe pietatis: maxime miserationis et carita
tis. **O** virgo incomparabilis: omnibus amabilis et venerabilis. **O** ge
nitrix singularis ex te nati filij dei: sed et tote xp̄ianitatis mater ge
neralis: ac cuiq̄ pro sue deuotionis affectu valde cordialis et specialis
O virgo virginum regina mundi et domina angelorum: trabe me p̄
te: ne iacere maneam sub peccatorum onere. **E**ffunde grām rorem salui
ficum de celis ministra: vt veraciter merear sentire: quia tu es m̄r gr̄e
et fons patens misericordie. **E**go sum m̄r pulchre dilectionis: casti et
sc̄i timoris: pie allocutionis et suauissime consolationis. **A**udite ḡ: noīe
meo exulta in toto corde tuo: inclina reuerenter: me q̄ saluta libenter
Nam honorando matrem honoras et filium: qui deum habet patrem.
Ego enī sum maria mater ih̄u: et hoc nomen michi ineternū manebit
Ihs autem quid? **C**ristus filius dei viui. **H**ic est saluator mundi. rex ce
li et terre: dñs angelorum ac redemptor fidelium: iudex viuorū et mor
tuorū. **I**pse est spes p̄iorū. consolatio deuotorum. pax m̄suetorum: diui
cie paupm. gloria humilium. fortitudo debilium. via errantiū. lumē ceco
rum. baculus claudorū. vñdio aridorum: lumen oppressorū. iuuamē tribu
latorū: et singulare refugiū oīm bonorum. **B**enedic filium cum matre:
et eris dilect⁹ a patre. **D**a ei honorē et gloziam: quotiens michi aliquā
exhibueris reuerenciā. **E**ius gloria mea leticia: et mea laudatio eius
est veneratio. **P**one me et ih̄m sicut signaculum super cor tuū: sicut sig
naculum super brachiū tuū. **S**tans igitur aut sedens orans aut legens
scribens aut operās: creber in ore sp̄ autē in corde ih̄esus versetur et

maria . **E**ya amen . **S**eruiant tibi oēs populi tribus et lingue: et incurrentur ante te oēs creature . **C**elum dicat gaude maria: terra respōdeat: aue in eternum et ultra . **C**onfiteantur simul omnes sancti noi tuo magno: et exultēt omnes deuoti corā te et agno: ihesu xpō filio tuo domino nostro . **A**men .

De reddendis gracijs pro acceptis beneficijs . **Ca. xxv.**

Sit nomān dñi benedictum in secula . **S**eruiat tibi dñe deus meus quātq̄ ago lego et scribo: oē qđ cogito dico et itelligo . **A**te incipiat: et p te et in te oē opus meum finiatur . **Q**uod dedisti hoc recipe: et vnde flumina exeunt illuc reuertant̄ . **N**umquā melius michi manet nec vmq̄ dulcius sapit: q̄ cum totum tibi sincere retribuo: quitquid redum a me geritur aut cogitatur . **O**pto grās agere: sed tunc veraciter ago: si totum tibi et nichil michi ex omnib⁹ datis et acceptis dedero . **Q**uid inq̄ possum retribuere malus et piger seruulus? **N**ichil est seruicium meum: eciā si fecero oē qđ iussisti . **P**ropterea ad nichil sum redact⁹: et in veritate humiliat⁹ . **B**onum mihi quia humiliasti me: vt tu solus iustificeris: tu solus ab omnibus lauderis: nec vmq̄ glozietur in se puluis vilissimus . **D**erumpt̄ resistere nolo: sed laudare te corde et ore cōpio: quia si digne nō possum p̄ficere: indignum tñ est omnino silere nec recognoscere . **L**aus mea deus meus tu es: in te cantacio mea semper . **O** qui parum sentiret de glozia tua. et quid est in te gloziari: q̄ nichil duceret quitquid de externa blanditur glozia . **O** qui parum saperet de dulcedine tua: q̄ cito illi amaresceret omnis delectacio terrena . **O** quantum ferueret qui peruam scintillam caritatis tue haberet: nā oīa libentissime contempneret: vt tuo amozi inherē liceret . **E**t vere totū illi suauē et leue esset: quitqđ pro amoze tuo agere vel pati posset . **O** quantū exultaret q̄ vehementer post te curreret: memor oīm bonorum tuoz . **N**il carius q̄reret nil beacius possideret: nil sequeretur auidius: q̄ qđ amozi tuo seruiret . **E**tenim amando on⁹ non sentiret: quia amozi omnia onera portaret . **E**t ideo qui de onere cōquerūtur: exiguos se in amoze testantur . **E**x amoze tibi seruire: est iocundissimū et solamen laborum . **A**mozi non respicit ad p̄riū cōmodum: nec veretur pati

35

incommodū: sed tuū querit in oībus beneplacitū. **Q**uod quod dulcis res ē a-
mor tuus xpi: quod bene sonat. quod suauiter intrat. quod fortiter tenet et strī-
git. **U**tinā me seruituti tue perpetuo obliget: totaliter capiat totalitē
sibi subiciat: et proprium tuum me tibi faciat. **T**unc eī maxime liber sum.
cum ab amore tuo captus sum: et omni proprietate priuatus et alienatus.
Seruus tuus ego sum dñe: tuus inquit. quia emisti me. **L**ibenter sum tuus:
et non pudet me proprium tuū esse. **N**olo meipsum esse: tu iuuauit possim
ab omni proprietate liberari. **T**u conflagra et accende: suscita igniculum et estu-
abit cor meum: fietque purum clarum et amenum: quia amor tuus fu-
gat omne viciū: et consumit omne peccatum. **T**u tene amoris vinculum: et
stabit meum pauperculū seruitiū. **N**ec ignoro quia nichil tibi confert
meum seruitium: sed michi tamen proficit: si ago quod tibi noui esse gratum.
Utinam faciam et non sileam: dicam et opera tua non abscondam. **Q**uoniam enim
digne sufficiam excogitare omnia illa beneficia que michi indigno contulisti:
Magnam misericordiam dñe cum seruo tuo fecisti: sed ego procholo non retri-
bui grates sicut digne meruisti. **I**deoque me tenent pene et dolores cordis
quia non possum respondere beneficijs tuis tam multis et tam magnis. **U**ti-
nā vel semel digne et integre pro omnibus hijs queam tibi ringraziari.
Sed in quo nichil est quid de illo exire potest: **V**as namque vacuū nichil
habet ad propinandum. **Q**uid ergo faciam: **D**are me aliquid oportet:
quia vacuum apparere coram te non licet: nam et omnis ingratus tibi
displicet. **O**si haberem aliquid in toto mundo quod tibi dare: et gratum
oculis tuis foret: **Q**uid vis habere dilecte dñe: **B**onorum meorum utique
non eges. **C**ur ergo a me exigis datum: **N**emo dicitur te et adhuc aliquid
postulas a me: **D**olo inquit totum habere. **N**am hoc expedit tibi: si vis
gratiam meam mereri. **E**go dabo gratiam et tu reddes gratiam: et sic tenebi-
mus pater iugem caritatem. **D**a te michi: et totum dedisti. **O** ihu fons
omnis boni. fons vite fons gratie. fons dulcedinis. fons eterne sapientie: infun-
de nunc piissime donum celestis gratie: et doce me tibi semper gratias agere. et
meipsum ante omnia tibi dare: quia hoc est carius quod possum tribuere.
Sencio hoc: et consentio. **A**ccipe me: ecce tuus sum totus: et omnia mea tu
a sunt: unum est quod non possum tribuere tibi. **Q**uid hoc: **P**eccatum meum

quod michi est proprium: et ideo tibi non est imputandum. Meum est peccatum et
omnis defectus in me reperibilis michi soli attribuendus: tibi autem gloria
et gratiarum actio pro omnibus beneficiis tuis. **S**ed iam ad memoranda
beneficia tua ex multis pauca michi recolligo: et quae amplius mouent et
eminent. Nam omnia perscrutari nec tempus patitur: nec cogitatio proua-
let. Excedit enim numerositas modum: et magnitudo obruit sensum: sed
et dignitas non habet precium. Nam enim non possunt quia gratis dantur:
et ideo pro eis tantum gratias requirunt: alioquin ab ingrato omnia au-
ferentur. **P**rimum beneficium in creacione. **P**rimum igitur gratias
ago tibi domino deo meo creatori omnium que me hominem rationalem dignatus
es creare: et super opera manuum tuarum secundum animam ad ymaginem tuam
et similitudinem factam constituere. **M**agnum et primum beneficium gratui-
ta bonitate donatum michi: neque enim in me ipsum ego feci. sed tu me fecis-
ti: introducens me in orbem terre per parentes quos tibi in hoc seruire
uoluisti. **E**t ecce melior sum omni corpore prelati omnibus bestiis et volati-
libus celi: quia ad ymaginem dei factus: eterne sapientie capax. lucis in-
create et veritatis incommutabilis sum naturaliter princeps. **P**ro omni igitur
quod sum uiuo et sapio gratias tibi perpetuas refero: optans et petens
ut omnes simul creature que in celo sunt et in terra nomen tuum laudent am-
mirabile et superexaltatum in secula. **B**enedico te pater et dominum celi et terre:
qui omnia creasti ex nichilo. per unigenitum filium tuum in spiritu sancto. **E**x
pura et libera voluntate non aliquo necessitate creasti omnia: ut notam
faceres filiis hominum potentiam tuam: et mundum hunc visibilem optime
disposuisti per inuisibilem sapientiam tibi coeternam. **B**enedicant te omnes
creature tue tibi in cunctis subiecte: et humano generi ad miserium
condite. **N**am te iubente celum pluuias congruis dat temporibus: et terra
plurimos affert fructus. **L**ucent sol et luna clare super terram: stelle gi-
rant noctibus per ordinem. **F**ontes scatent. fluunt riuus: natant in undis
piscis generis diuersi. **V**olant cantant aues celi: saltant in montibus
capre hynnulli et cerui. **Q**ues et iumenta ad bona gaudent pascua: cur-
runt per memora diuersa animalia. **P**rata virent campi florent: et
omnia ligna siluarum ramos fructusque producunt. **H**ec sunt opera tua de-

us: qui facis mirabilia magna solus. **¶** Secundū beneficiū in redempti-
one. **¶** Scdm beneficium michi exhibitū est misterium incarnationis
opus redemptionis et precium nre salutis: fructus vtiqz passionis tue
et mortis. **O** magnū opus pietatis: opus excellentissime caritatis sum-
me humilitatis: et paciencie singularis. **Hoc** homo non meruit: hoc an-
gelorum nullus facere potuit: hoc pphete mirati sunt: hoc apostoli vi-
derunt et docuerunt: hoc fideles omnes susceperunt: hoc maxime elec-
ti diligunt et recolūt. **Hoc** beneficium bene cogitatum excitat deside-
ria inflammat corda: nutrit deuotionem. illuminat mentem. purgat af-
fectum: trahit ad celum. a mundo retrahit: ad xpm ducit. et animam
xpo vnit. **Super** habundat donum istud dono priorē: vnus tamen q
vtrumqz dedit et fecit dñs ihesus xpus deus noster. **Nichil** enim mic-
hi nasci profuit in mundo: nisi et redimi profuisset dato sanguinis pre-
cio. **Subuenit** ergo michi gracia excreuit diuina misericordia et facta
est copiosa redemptio: nam viciata natura absqz creatoris nō potuit re-
parari auxilio. **O** pater mīarum et deus totius consolationis: vt damp-
natū seruū redimeres filium tradidisti. **O** mira circa nos tue pietatis
dignatio: quā explicare non valet mens huāna nec angelica ratio. **O**
dulcissime ihu principiū nre salutis et finis: tu solus nosti qui sol⁹ po-
tuisti conferre opem miseris et dampnatis. **Nam** in humillima et abiec-
ta forma serui apparere dignatus es hominib⁹: et pro mortalibus ver-
miculis sententiam dire mortis sola miserante caritate libentissime sus-
cepisti. **O** ihesu fons bonitatis et pietatis: lux lucis eterne et speculum
sine macula dei maiestatis: accende coz meum meditatione huius inef-
fabilis beneficii quod michi et toti mundo exhiberi voluisti. **Generale**
quidem hoc beneficiū sicut et primum: oibus sufficiens ad salutem sed
non in oibus tñ efficiens fructum: ppter multorum infidelitatem et ma-
liciā. **Electis** aut oibus salutare est et proficui: ppter quos omnia sunt
causata. et per te ihu xpe recreata. **O** bone ihesu quanta nobis benefi-
cia in humilitate tua prestitisti. **Factus** est frater nr et caro nostra: vt
filij dei computaremur: et per excessum haberem⁹ ad patrē. cui⁹ offen-
sam placare nemo dignus fuit: nisi tu de quo ipse ait. **Hic** est filius me⁹

dilectus: in quo michi bene complacui .felicis anima que sacramenta nos-
tre redemptionis studiose recollit: affectuose diligit. digne venerat et p-
oibus tibi gratias agit: ac tuo consilio plus q̄ suo sensui credit. Nam h̄
mysteriū nō est quisq̄ idoneus p se inuestigare: nec hūana attigit sa-
piencia: sed fidei potius firmitate ac puri cordis intuitu desup illustra-
to. **Beatus** qui meretur accipere per grām: quod mundi sapiētes nō po-
tuerūt cognoscē p naturā. **O ihū** sapiencia patris: fac me intelligere
in luce fidei hoc magnū et mirabile mysterium incarnationis tue: quia
in illo tocus nostre salutis latet dulcedo: habundat maxima caritas.
et inscrutabilis sapiencie tue chozuscet plenitudo. **Proficiat** seruus tuus
p augmenta virtutum et bonarū studia actionum: ac magis magis q̄
in hoc memorali incarnationis archano cum sacre passionis p̄fundo i-
struatur: atq; totus in tua intima p̄trahatur. **Profunda** amodo aby-
sus et diuinum quoddam pelagus tāte caritatis tāteq; dignaciois ex-
hibito q̄ transnari non potest: in quo natant et renatāt spirituales
piscis perui et magni: quos intra fidei rete recepisti. **Maneat** igit̄
in recordacione mea tanta caritas et dulcedo. tāta hūilitas et mansue-
tudo: et in oī oracionis sacrificio ac meditacionis exercicio occurrat
et inmiscatur aliquid de incarnationis passionis q; misterio: tamq̄ lu-
cidissimum thus et suauissimū balsamum in odorem suauitatis deo p̄ri-
offerendum. **Dicāt** nunc mecum qui redempti sunt a dno quos redemit
de manu inimici canticū diuine laudis: et p̄mnū persoluant cum gracia
rum actione mentalis iubilacionis. **Et** omnes angeli stantes i circuitu
throni procidant in facies suas: et adorēt agnū dei q̄ abstulit peccata
mūdi dicentes. **Te** decet laus et honoz dñe. **Benedictio** et claritas. grā-
rum actio et vox laudis. fortitudo et imperium. maiestas et sapiencia
tibi dno dno nostro ihesu xpō in secula seculorū **Amē.** **Tercium** bene-
ficiū gracie iustificatis. **Tercium** beneficiū priorib; non ifimū est
gracia iustificacionis: qua me clementer ad cōuersionem et vite traxisti
emendacionem: donans pccōrum penitudinē. spem venie et p̄positum be-
ne agendi ac in p̄petuum seruiendi. **Hoc** clare cōsiderans beatus paulus
adhortat̄ discipulos suos ne tanti beneficii sint ingrati: sed vt mēores re-

lestis gr̄e dignas sup̄ne vocationi laud̄s studeant referre. **V**idete inq̄t
vocationē vr̄am fr̄es: quia non multi sapientes non multi potentes: sed
que infirma sunt mundi elegit d̄s. in me hec cōsidero q̄ contēptibilis
et iūtilis huic mūdo tua sc̄a vocatione erept̄ sum de ipsius naufragio:
et ad seruiendū tibi eciam tuo merui sociari collegio. **A**t ne retro itez
abirem: voto me sponte constrinxi. **Q**uō utiq; non meis meritis: sed tue
deputo p̄uidencie. **D**e quo te magnifice laudo et benedico: quia digna-
tus es me vocare per gr̄am: dans michi voluntatem bonam. et abiciens
a me peccatorum sarcinam. **N**am et suauē iugo tuo me subiecisti: emol-
liens mentem meā v̄nctione sp̄s tui: quem mundus nescit nec videt nec
sapit. **C**ustodi hanc voluntatem misericors d̄ne: insuper ad auge dona
gr̄e. q̄ diu sum in hac visibili luce. **S**entio vocationē istā magnum fo-
re beneficiū quod non oībus datur sed quibus paratū est a patre: quia
non est volentis neq; currentis sed dei miserentis: vt oē os loquēs ia-
nia obstruat et totus homo tibi sit subiectus. et non gloriatur oīs caro
in conspectu tuo: nec sibi quit̄q; deputet de pp̄rijs meritis vel bonis opi-
bus. **N**am si sc̄dm iusticiā mecū agere voluisses iam cū hīs q̄ in infer-
no sunt deputatus essem. **S**ed pepcit michi pietas tua d̄ne: atq; locum
tribuisti indulgencie: ne similis fierem filio perditionis eterne. **M**agnas
iḡit̄ tibi teneor laudes reddere pro beneficio tam magnifico: et vtinā
dignis r̄ndam vocibus et morib; cunctis vite mee tp̄ibus. **O**bscuro at̄
vt pro gr̄arum actione acceptes meum pauperculū obsequium quo tibi
seruire cupio et ex caritate debeo: vt et d̄bitum seruitutis mee radica-
liter procedat ac finaliter ad tuum beneplacitum et honorem tendat:
nec v̄mq; cor meum a tua dilicione auertatur: sed anima mea et corpus
meū pariter vigeant et in tuo sanctissimo seruitio iugit̄ pseuerent: q̄
diu sp̄s est in visceribus meis et cōpos meip̄sus sum et tui recordari
possum. **N**ūq; cesset laus tua ex ore meo: et habundancia beneficiorum
tuorū non recedat de corde meo. **Q**uō si seruus tu; multis vixerit annis
dato q̄ eciā centum aut mille annis esset victurus: non erit propterea
tepidus vel perterritus in humilitate et subiectione tibi famulari: s;̄
ita deuote et volutarie tibi deserviam in omnibus sicut ea hora et die

quoniam primum cor meum a te ammonitum est et confirmatum: ut te dominum solum
pura et integra mente sequeretur. **N**ec huic opposito obstabit aliquis infirmitas
seu incurres aduersitas: sed sicut nunc sentio et te deo meo audiēte propono:
ita quoque quod semel egressum est de labiis meis te adiuuante cupio adim-
plere. **H**in vero pro aliqua fragilitate vel qualibet culpa huius voluntas fuerit
contrafacta quia non est homo super terram sic iustus qui uiuat et peccet: ad-
huc non diffidam nec te dimistam: sed mox incuruabo genua cordis mei
cum multa contricione et lacrimis offerendo tibi triste et saucia conscien-
cia mea ad sanandum eam medicamenta gratie tue et alligandum multo for-
tius propositum quam antea fuerat constitutum. **N**on me penitebit boni incepti: im-
mo gratias agam quod huius a te semel merui suscipere: quod tibi consensi eternaliter
militare. **P**otens es autem omnipotens et misericors dominus qui me de nichilo
creasti. quique hominis infirmitatem et casum ab uicio pronosticasti. omnia commissa
mea in benignissime dimittere ac omnia instaurare: perdita restituere li-
uida curare. sordida mundare: tenebrosa illuminare. tumida inclinare: ex-
tincta reaccendere. contrafacta reparare. neglecta recuperare. praua corrigere.
aspera complanare. curiosa restringere. vaga colligere. ac totum statum
mentis mee in melius commutare: ita ut nil iam desit de priori proposito:
sed etiam omnis occasio mali cooperetur michi in melius tibi humiliter pro-
strato. **H**ec est dextere excelsi mutatio: hec est celestis uisitatio: hec est
multiplex diuine pietatis collatio. **A**ccepe etiam pro gratiarum actioem
cuncta deuota seruitia sancte ecclesie: cum unanimitate cuncti celestis cu-
rie. **E**t omnes sancti ab origine mundi qui pro gratia tua illuminati sunt et uo-
cati: omnes quoque fideles et christiani in omni populo et tribu et lingua et
natione qui usque hodie sunt et ante nos fuerunt et post nos erunt propter
celebrent et collaudent dulcissimum atque gloriosum nomen tuum: quod
est super omne nomen eternaliter benedictum. **D**icant iterum et renocent cum in-
genti gaudio laudes uniuersas tuo nomine digne dicendas: tot utique
vicibus quot celum stellas quot mare pisces quot gramina tellus. quot
que biblia continet apices. **E**t cum istud totum fecerint et pro me suppliciter
dixerint: tunc adhuc confitebor tibi quia necdum satisfactum est ineffa-
bili laude nominis tui: quod totis uiribus cupio laudare et omnimodo sup-

exaltare quousq; ab illos curiales puenio laudes: quas mō non pñt atī
gere nec prosequi mortaliū hoīm voces. **V**ides nunc aīa mea magnitu
dinē et preciositatē bñficioꝝ creatoris ac redemptoris dñi dei tui? cui
ad regraciandū oīs creatura non sufficit. quā ipse in laudem et gloriā
sui eterni benedicti noīs cōdidit: qui nulliꝝ vtiq; eget glorie s; sibi soli
solus sufficit ipse sua gloria ē ipse qui est. **E**cce pre multitudine benefi
cioꝝ eius non potui cūcta ante oculos tuos reducere? sed elegi ex grā
di copia tria munera preciosa. quēadmodū magi dño oblaturi fecerūt
in quibus placuit pene vniuersa cōcludere. **R**am oē beneficiū si diligē
ter aduertis aut est nature aut est grē aut superexcellencie: et qđcumq;
aliud est satis conuenienter ad aliquid horū trium habet referri. **I**n
creatione habes beneficiū nature? in redemptione beneficiū superex
cellencie: in iustificatione donū considera grē. **P**ro quib; oībus et sin
gulis gloria tibi sit scā trinitas. equalis vna deitas. et añ oīa secula et
nunc et in perpetuū. **A M E N.** **P**ost tenebras spo lucem. **A. G**

Explicit soliloquiū anime.

203 245

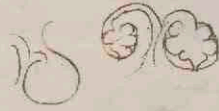
Amur P. michi. l. q. m. r. s. p. r. e.

Amur P. michi. l. q. m. r. s. p. r. e.

Amur P. michi. l. q. m. r. s. p. r. e.

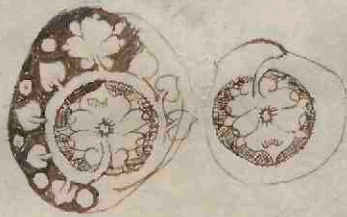
Amur P. michi. l. q. m. r. s. p. r. e.

mansione

Actus

Actus

8543

